HÉT MAGAZINE VOOR DE STRIPLIEFHEBBER #13 APR-JUN '24

STRIPMUNK

BRUCE J. HAWKER

DE ROEMRUCHTE STRIPPIRAAT IS *BACK WITH A VENGEANCE*

PLV000965

VOORPUBLICATIE

DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES | DE WEG | BRUCE J. HAWKER

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

INHOUD

3 DE NIEUWE KIEKEBOES – EEN INTERVIEW
11 STRIPMUNK MET MARIO BOON
12 DE WEG VAN LARCENET
18 VAARWEL BIRKENAU – EEN PAKKENDE GETUIGENIS
20 TEKENAAR THEO OVER MURENA
21 DE ONMOGELIJKE LIEFDE VAN MARIA CALLAS
22 NIET TE MISSEN STRIPS
26 NIEUWE AVONTUREN VAN EEN OUDE ZEEROT
31 INFLUENCEN MET MILO
32 VINCENT VAN GRROAÂARGH! – HOMMAGE AAN SUSKE EN WISKE
34 DE BOEKENKAST

COLOFON

Stripmunk magazine is een uitgave van Standaard Uitgeverij.

V.U. Kris Hoflack
Franklin Rooseveltplaats 12
2060 Antwerpen
T. 03 285 72 00

Coördinatie: Dieter Van Tilburgh
Redactie: Ronald Grossey
Opmaak: Willem Wouters

Coverbeeld: © 2024 – Standaard Uitgeverij.

Lees alle edities van Stripmunk magazine online via www.standaarduitgeverij.be

Alle beeldmateriaal en teksten zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen niet worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toelating. Prijzen en verschijningsdata zijn onder voorbehoud.

WIJ ♥ STRIPS

Volg Standaard Uitgeverij online en blijf op de hoogte van het laatste nieuws rond strips.

/standaarduitgeverij.be
/standaarduitgeverijstrips
/standaarduitgeverijstrips
/standaarduitgeverij
/standaarduitgeverij

BEHEER JE STRIPVERZAMELING

Stripmunk is de eenvoudigste manier om je stripverzameling te beheren en is dé plaats om nieuwe strips te ontdekken.

Download in de App Store · GET IT ON Google Play

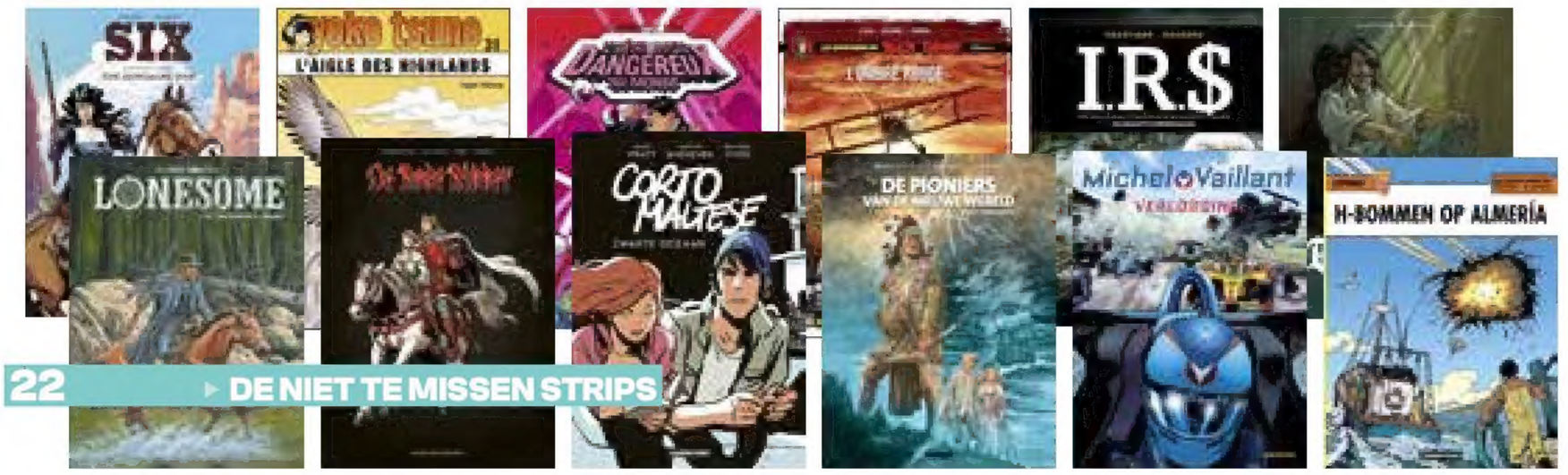

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Alle respect voor Merho!

Nix en Charel Cambré over de nieuwe aanpak van de Kiekeboes

CHAREL CAMBRÉ

NIX

Toen Merho in de zomer van vorig jaar aankondigde dat hij zou stoppen met Vlaanderens populairste stripreeks de Kiekeboes, was de stripwereld in shock. Betekende dit ook dat de familie Kiekeboe na 46 jaar geen nieuwe avonturen meer zou beleven? De verlossende woorden kwamen van Merho zelf tijdens het interview dat Alex Agnew en Andries Beckers in het najaar van hem afnamen voor hun podcast *Welcome to the AA*: de opvolging was verzekerd.

En wat voor opvolging! Nix – bekend van de series De Buurtpolitie en Kinky & Cosy – zou de scenario's schrijven, Charel Cambré – Amoras, Suske en Wiske junior, Filip en Mathilde… — zou de tekeningen verzorgen.Maar een serie als de Kiekeboes durven overnemen, is dat geen UITDAGING in de grootst mogelijke kapitalen, Nix en Cambré?

Kiekeboe geniet

Jullie moeten dus wel fans van het eerste uur zijn?

Charel Cambré: In Herenthout, waar ik woonde, waren er geen stripwinkels, enkel een krantenwinkel die wat strips verkocht, dat wil zeggen Suske en Wiske- en Jommeke-albums, en misschien nog een paar Piet Pienters en Bert Bibbers, dat was het. Op een bepaald ogenblik stond er plots een totaal andere strip tussen de rekken, toen nog met de reeksnaam Kiekeboe en in zwart-wit. Het eerste album dat ik gekocht heb, was *De dorpstiran van Boeloe-Boeloe*. Dat album was iets totaal anders dan die andere strips, niet alleen qua uitgave, maar vooral de vertelstijl en humor waren helemaal anders dan Suske en Wiske en Jommeke. Het sprak ook al meer een volwassen publiek aan.

Nix: Mijn grootmoeder die in Moeskroen woonde – we noemden haar dan ook Mémé Moeskroen – had op een bepaald moment door dat ik van strips hield. Zij las *Het Laatste Nieuws* en knipte elke dag de Kiekeboe-strook uit de krant en niette de stroken aan elkaar. Moeskroen lag niet bij de deur, want wij woonden in Brussel, en dus kreeg ik na ons bezoek om de drie maanden een lading krantenknipsels mee naar huis die ik op de terugweg direct op de achterbank van de auto begon te lezen.

▸

© 2024 – Standaard Uitgeverij

DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 1
Uranium-235
NIX, CAMBRÉ
SC | 40 pag. | € 7,99 | 17 apr

DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 2
Make-up story
NIX, CAMBRÉ
SC | 40 pag. | € 7,99 | 19 jun

Fanny en Nopel

En hadden jullie een favoriet personage? Of is dat eigenlijk een overbodige vraag?

Cambré: Inderdaad, dan kom ik toch automatisch bij Fanny uit. Een figuur als Marcel Kiekeboe vind je eigenlijk terug in bijna alle Vlaamse strips. Fanny is in feite niet zo fel veranderd in al die jaren, ze had al meteen dat uitgesproken karakter en ze was niet op haar mondje gevallen. Samen met Susan uit Piet Pienter en Bert Bibber was Fanny de sterkste vrouwenrol uit die tijd. Rob heeft zelf weleens gezegd dat hij de mosterd is gaan halen bij Pom. Dat zie je in de woordgrappen die ook al in Piet Pienter en Bert Bibber opdoken en misschien ook in een figuur als Susan, die waarschijnlijk model stond voor Fanny.

Nix: Haar broertje Nopel heb ik altijd sympathiek gevonden omdat hij zo tegendraads is en altijd een beetje slimmer dan de rest. Dat vond ik wel fijn. Met hem kon ik wel sympathiseren.

Extra tijd

Hoe is de vraag voor deze opdracht tot bij jullie gekomen?

Nix: Dirk Vanlaer van Standaard Uitgeverij vroeg me op een bepaald moment of ik nog tijd had om iets extra's te doen, zonder te specifiëren wat. Toen ik hem vertelde dat iets extra's schrijven wel zou lukken, bleek het over de Kiekeboes te gaan (lacht).

En dan? Want de Kiekeboes is toch al min of meer ons aller culturele erfenis? Hoe ga je daarmee om?

Nix: Ik kan de twee wel scheiden, ik zie de uitdaging en het potentieel en denk op dat moment niet aan het erfgoed, de lange geschiedenis, het grote publiek. Dat moet ook, want de Kiekeboes is toch iets dat in veel hoofden aanwezig is, met albums die naast veel kinderbedden liggen. Daar moet je toch omzichtig mee omspringen, met respect voor de serie en Merho en Ria. Anderzijds was het een uitdrukkelijke vraag vanuit de uitgeverij om een nieuwe wind te laten waaien. Dus moet je die twee proberen te combineren.

En Charel, hoe werd jij benaderd?

Cambré: Ik werd uitgenodigd om naar Puurs te komen, naar Studio 100, om met CEO Kris Hoflack en afgevaardigde bestuurder Koen Clement van Standaard Uitgeverij te praten. Ik dacht dat het onderhoud over de Studio 100-serie Gamekeepers, die ik tekende, of over een nieuwe serie zou gaan. Maar het ging dus over iets anders (lacht). Lang moest ik niet nadenken, enkel over hoe ik het werk – het gaat toch om vier albums per jaar – zou combineren met de andere series die ik verzorg. Maar mits wat herschikken en het akkoord voor medewerking van mijn Spaanse assistent Pedro J. Colombo besefte ik heel snel dat ik dit aanbod niet kon weigeren.

Alanis en Tomboy

Jullie hebben de opdracht dus allebei bijna onmiddellijk aanvaard. Maar dan moest het werk nog gebeuren.

Nix: Merho had een visietekst opgesteld van een bladzijde of drie vier waarin meteen duidelijk gemaakt werd dat er een tijdsprong gemaakt werd – Fanny was nu 21 – en haar ouders een kleinere rol zouden spelen. De twee vriendinnen, Tomboy en Alanis, moesten betrokken worden, en ook de grootmoeder.

Ik kon me in de meeste stukken van de tekst vinden en heb zelf een tegenvoor- ▸

> 'Nopel heb ik altijd sympathiek gevonden omdat hij zo tegendraads is en altijd een beetje slimmer dan de rest'
>
> - Nix

‘Moemoe heb ik altijd het plezantste nevenpersonage gevonden, ze brengt leven in de brouwerij.’

- Cambré

© 2024 – Standaard Uitgeverij

stel gedaan voor wat ik anders zag. Zo heb ik bijvoorbeeld Alanis en Tomboy tegenover elkaar gekarakteriseerd, zodat er een spanningsveld tussen beiden gecreëerd wordt. Interessant, omdat je zo hedendaagse thema’s kan bespreken. Alanis zou eerder jobhoppen, niet echt over veel geld beschikken, aandacht hebben voor het klimaat, vegetariër zijn. Tomboy heeft een heel leuke en lucratieve job, werkt bij de televisie, *she couldn’t care less* als het over klimaat gaat en ze is nogal materialistisch. Het zijn vriendinnen, maar dat spanningsveld levert discussies op die vandaag gaande zijn. Dat vond Merho meteen goed.

Zoals steeds heeft Merho ook dit professioneel benaderd. Hij heeft nog een soort van richting aangegeven en de serie vervolgens uit handen gegeven. Dat was meteen ook een extra reden om de opdracht te aanvaarden. Ik hoefde niet verder te doen zoals hij het al 164 albums lang gedaan had en ik was aangenaam verrast door die wijziging van setting.

En is hij nu nog betrokken bij de scenario’s?

Nix: Mijn belangrijkste voorwaarde was dat ik de volledige vrijheid kreeg (lacht), met alle respect voor Merho en zijn oeuvre, natuurlijk. Maar eens je zelf de scenario’s begint te schrijven, zou het moeilijk worden als de geestelijke vader nog voortdurend over je schouders meekijkt. Ik zou zo niet kunnen werken. Maar ik kreeg ook onmiddellijk zijn vertrouwen. Dat zijn kleinzoon een grote fan is van De Buurtpolitie heeft daar zeker bij geholpen (lacht).

Kritisch

Wanneer ben jij beginnen te schetsen, Charel? Je had immers de Kiekeboe-familie al eens geportretteerd in je eigen serie Jump, op de cover van *P-magazine* en in het hommageverhaal *Vier door derden*?

Cambré: Toen ik het scenario van het eerste album las, begon ik al een goed beeld te krijgen van de 21-jarige Fanny, het appartement waar ze woont, dat alles daar bijvoorbeeld nog in dozen staat, waar ze een koffie gaat drinken, haar vriendinnen. Dat helpt om te zien hoe zo’n figuur in elkaar steekt en het decor waarin ze acteert te schetsen.

Ik vond ook dat er toffe scènes in het scenario voorkwamen, zoals het verlaten metrostation, allemaal dingen die plezant zijn om uit te tekenen, waarmee ik me amuseer. Ik bepaal hoe de tekeningen eruitzien, hoe het in beeld gebracht wordt. Er is altijd communicatie en ik sta daar natuurlijk voor open, maar ik zal toch min of meer het laatste woord hebben als het over het beeld gaat.

Nix: Charel is een begenadigd tekenaar. Hij verrast me regelmatig. Dat is ook wel fijn. Hij moet tenslotte in beeld brengen wat ik in mijn hoofd heb. Dat is niet zo simpel. Ik heb niet zo vaak met iemand samengewerkt, met Johan De Moor wel, met Klaas Verplancke. Bij Charels tekeningen denk ik geregeld: wow, knap gedaan! En ik ben kritisch, veeleisend (lacht).

Cambré: Overigens kreeg ook ik de volledige vrijheid van Merho. Toen ik voor het eerste album een naam voor een winkel van rollators zocht, heb ik hem wel gecontacteerd. Ik kreeg dan een hele lijst met mogelijke namen, trouwens ook voor andere winkels of reclameborden langs de weg (lacht).

Rode draad

Jullie hebben dus een andere aanpak dan Merho voor de serie. Dat is onmiddellijk grafisch te merken, maar ook inhoudelijk, natuurlijk. Had je bepaalde voorbeelden, Nix?

Nix: De strip Monsieur Jean van Philippe Dupuy en Charles Berberian is al decennialang een voorbeeld voor mij, maar ook Mooie navels van Dubuc en Delaf, een strip op een heel frisse manier geschreven én over meisjes, is een voorbeeld. Televisieseries als de jaren ’90-reeks *Sex and the city* of *The Wire* zijn dat eveneens. Dat is de kracht van televisieseries, men diept personages psychologisch uit, en dat volg je over de afleveringen heen. Als je bij strips datzelfde resultaat wil bereiken, moet je vier, vijf albums vooruit schrijven, natuurlijk niet in detail maar in de grote lijnen. Dat geeft een extra kracht voor mensen die alle albums kopen, maar voor iemand die sporadisch een boek koopt, moet het natuurlijk ook begrijpelijk en amusant blijven.

Het is wel degelijk de bedoeling om een rode draad in de verhalen te steken?

Nix: Ja, Moemoe heeft bijvoorbeeld nu al haar oog laten vallen op het lege ▸

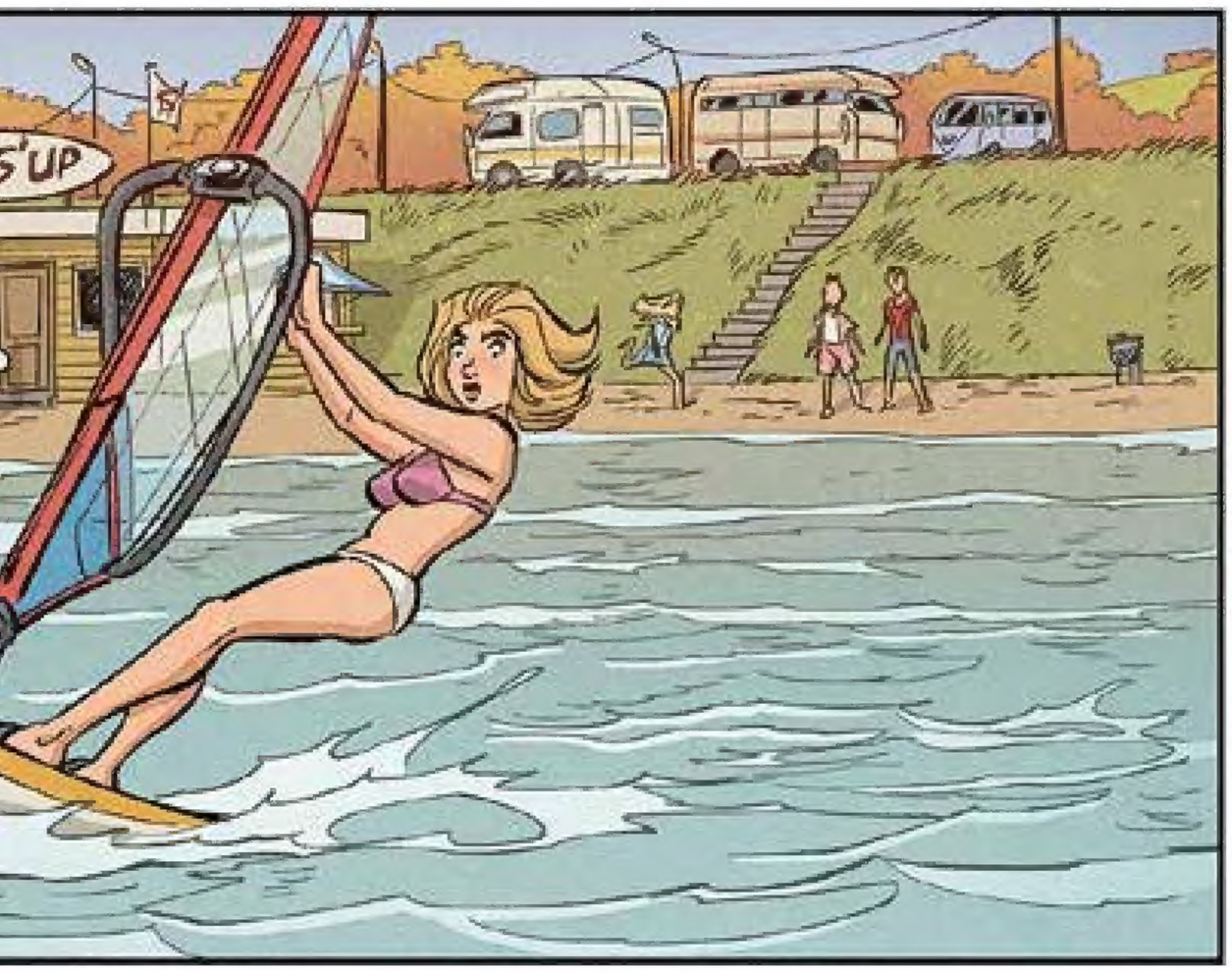

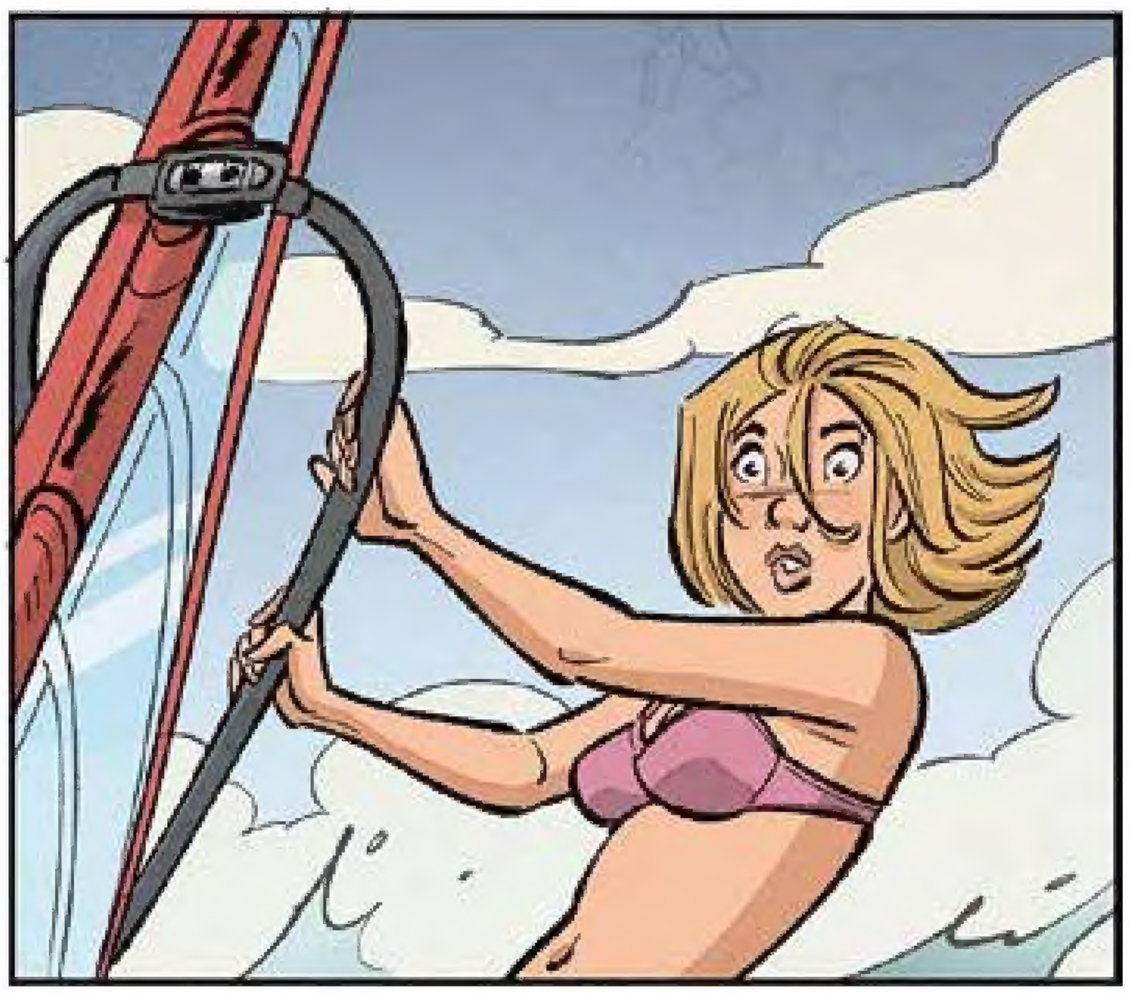

© 2024 – Standaard Uitgeverij

appartement boven dat van Fanny en ze zal er dus een paar albums later ook intrekken, of Fanny dat nu leuk vindt of niet. Moemoe zorgt voor een intergenerationeel conflict. 'Conflict' in het echte leven betekent ruzie, maar in een scenario is het eerder het verhinderen dat iemand zijn dramatisch doel bereikt, wat dus interessante vertelstof oplevert. Waarschijnlijk gaat Moemoe ook nog de huisbaas chanteren (lacht), want ze is wel een beetje gemeen en ze heeft nu eenmaal de leeftijd bereikt waarbij ze zich niks hoeft aan te trekken. Er zit dus inderdaad een continuïteit in, maar de personages gaan niet meer verouderen. Dat is niet de bedoeling.

Cambré: Moemoe heb ik trouwens altijd het plezantste nevenpersonage gevonden omdat ze als het nodig is leven in de brouwerij brengt. Net als Fanny is ze een vooruitstrevende madam.

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Veel vrouwen

Nix: Eigenlijk zijn de hoofdpersonages nu allemaal vrouwen, wat ik wel prettig vind (lacht). Maar broer Nopel zal ook wel een rol spelen. Hij is iets ouder dan bij Merho, een soort puber, en hij speelt veel games waarin ik wel verhaalmogelijkheden zie. Met zijn games is Nopel waarschijnlijk snel bezig met het metagebeuren, dat opent perspectieven. Dus ja, die nieuwe setting vond ik heel interessant.

Cambré: Door die vrouwelijke figuren sterk op de voorgrond te plaatsen kan er ook meteen een nieuw vrouwelijk lezerspubliek aangetrokken worden, terwijl het toch zeker een familiestrip zal blijven.

Psychologische uitdieping

Merho wisselde al eens van genre, zijn jullie dat ook van plan?

Nix: Het zullen niet altijd spionage- of misdaadverhalen zijn zoals het eerste album. Voor *Uranium-235* leek het mij wel goed om een spannende plot te schrijven, met veel actie, en er daarnaast wat humorscènes in te brengen en een karaktersetting. Maar de verhalen kunnen qua genre dus alle kanten opgaan en dat geeft natuurlijk variatie.

De kracht van de hele Kiekeboe-reeks is toch dat Merho meerdere snaren bij het publiek heeft geraakt. Met de combinatie van een sterke plot en een heleboel grapjes die de plot niet in de weg zitten, kon hij de serie volhouden. Toen Merho begon, werd de strip in een krant voorgepubliceerd zodat er in functie daarvan gedacht moest worden, er moest na twee stroken een grap of een plotwending komen en/of het moest een beetje over de actualiteit gaan. Die publicatie zorgde dan weer voor gratis publiciteit voor de strip.

De tijden zijn veranderd. Nu moeten strips afgeleiden zijn van televisieformats, want dan hebben ze daar al hun publiciteit en publiek verworven. Dat is minder interessant, want De Buurtpolitie vind ik bijvoorbeeld leuk om te doen, maar het is wel niet mijn strip, mijn format. Aan de andere kant hoef je geen rekening meer te houden met die twee stroken en kunnen personages nu meer psychologisch uitgediept worden over meerdere albums heen. Toch hield ik wel van die heel eenvoudige, duidelijke tekeningen en inkleuring die ook de Kiekeboes karakteriseerden.

Veel vakjes

Jullie zijn nu al een aantal maanden bezig, hoe verloopt de samenwerking?

Cambré: Het is knap hoe Nix zijn verhaal kan vertellen op 38 pagina's. Hij gebruikt wel veel vakjes per pagina (lacht), dus was het voor mij soms zoeken om alles duidelijk in beeld te zetten. Maar het werkt heel goed. Ik stuur elke afgewerkte pagina door en Marnix is altijd vol lof.

In het begin was ik toch wel wat zenuwachtig, zeker over hoe het qua timing zou verlopen, maar inkter Pedro en inkleurder Shirow Di Rosso volgen heel goed op. Het is plezant, ontspannender dan Amoras tekenen, wat een pak meer werk is, een welkome afwisseling.

Het is zeker niet gemakkelijk om in de voetsporen van Merho te treden, maar ik hoop dat het publiek onze aanpak een kans geeft. Wij en de mensen van de uitgeverij hebben er alleszins vertrouwen in. ■

KERNENERGIE HEEFT FERVENTE VOOR- EN TEGENSTANDERS.

ZE GAAN MET ELKAAR IN DE CLINCH OP SOCIALE MEDIA EN SCHERMEN MET ARGUMENTEN DIE ZELDEN GETOETST ZIJN AAN DE WERKELIJKHEID.

IS KERNENERGIE GEVAARLIJK? IS HET EEN GESCHIKT ALTERNATIEF VOOR FOSSIELE BRANDSTOFFEN? WAAR GAAT HET RADIOACTIEF AFVAL NAARTOE?

IK BIED OP AL DEZE VRAGEN EEN ANTWOORD IN MIJN NIEUWE VLOGREEKS OVER KERNENERGIE. VERGEET NIET OM MIJN KANAAL TE VOLGEN EN TOT KIJKS!

HÉ, JUFFROUW! HET IS HIER VERBODEN OM TE FILMEN!

!!

DAARVOOR HEBT U EEN OFFICIËLE TOESTEMMING NODIG!

SECURITY

IK WAS NIET AAN HET FILMEN, IK KEEK OF MIJN HAAR GOED LAG!

© 2024 Standaard Uitgeverij.

VOORPUBLICATIE UIT **DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 1**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

ZE DULDEN HIER DUIDELIJK GEEN POTTENKIJKERS.

DAN HEBBEN ZE ZEKER IETS TE VERBERGEN.

DAT ZOEK IK NOG WEL UIT.

POEF

DÖNER

Antwerpen-Be

ZO, EVEN KIJKEN WAT IK ERVAN GEBAKKEN HEB.

HMMM, MIJN HAAR LIGT HELEMAAL NIET GOED.

FANNY'S factcheck

WHATEVER, IK ZET HET ONLINE!

© 2024 – Standaard Uitgeverij

VOORPUBLICATIE UIT **DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 1**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© 2024 Standaard Uitgeverij.

VOORPUBLICATIE UIT **DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 1**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

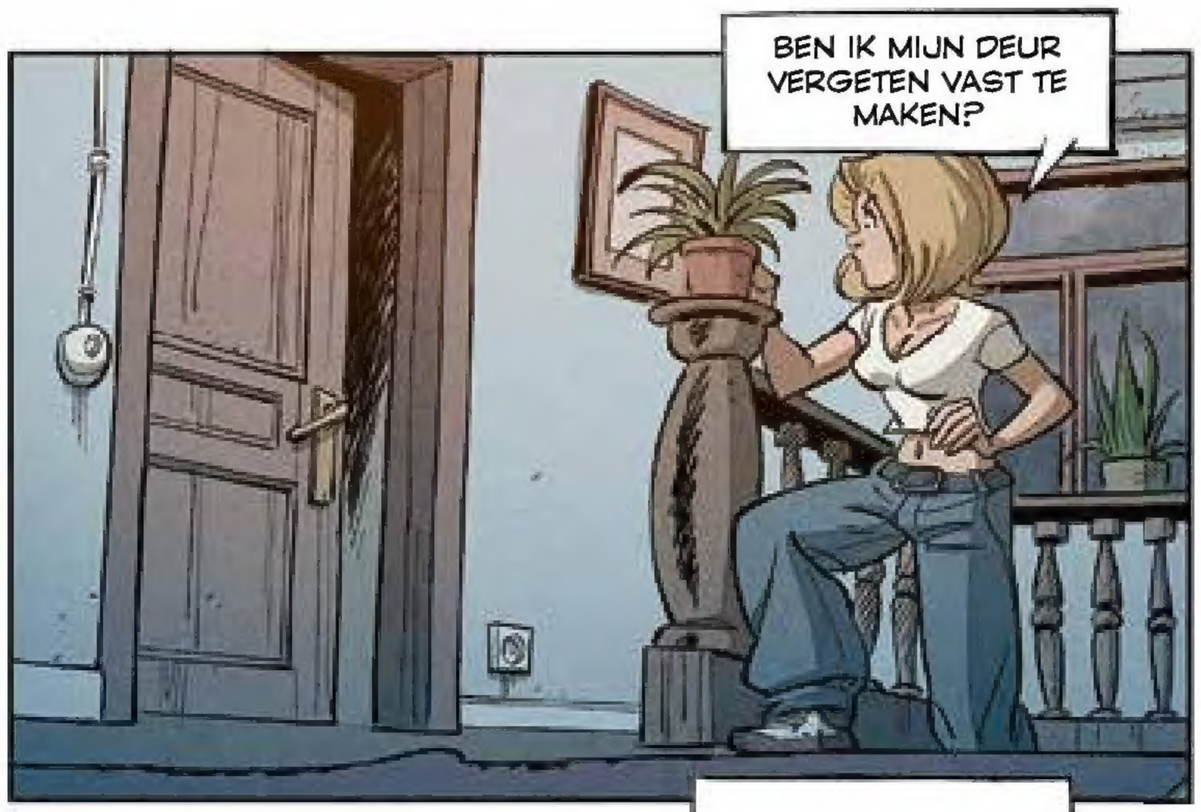

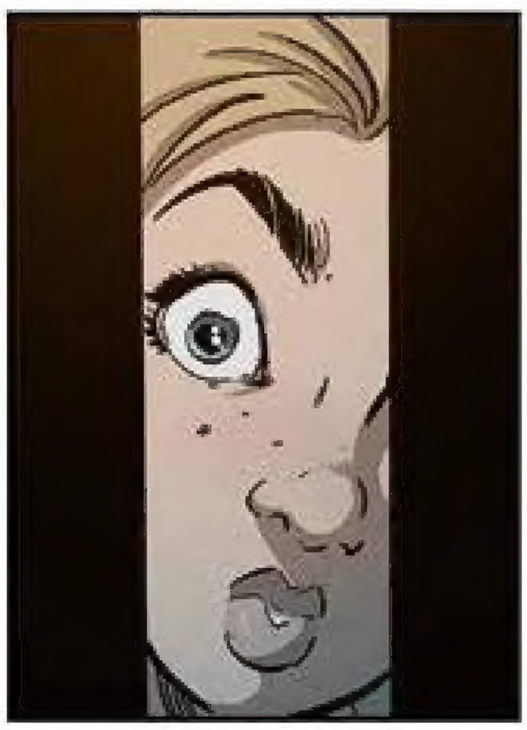

© 2024 – Standaard Uitgeverij

VOORPUBLICATIE UIT **DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE KIEKEBOES 1**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

Mario Boon over zijn nieuwe oorlogsverhaal: *Vreemde vogels boven Eben-Emael*

Twee jaar geleden verscheen het aangrijpende album *Onze Oorlog* van Mario Boon. Het verhaal speelde zich af tijdens de Tweede Wereldoorlog, voornamelijk in het fort van Breendonk. De levensbepalende keuze tussen collaboratie of verzet was het belangrijkste thema. Voor Boons nieuwe stripverhaal *Vreemde vogels* is het fort van Eben-Emael de voornaamste locatie.

Laat die Tweede Wereldoorlog je niet los, Mario?

Mario Boon: Als uitgeweken Limburger ligt de Tweede Wereldoorlog me sowieso meer aan het hart dan de Eerste Wereldoorlog. Ik kende echter eigenlijk niet veel van dit stuk geschiedenis en dat triggerde me. Hoe meer ik over die periode en de regio las, hoe meer ideetjes ik kreeg die ik jammer genoeg niet in de strip heb kunnen verwerken. Wist je dat Louis Paul Boon (geen familie) in de buurt krijgsgevangen is genomen of dat de broer van E.P. Jacobs er gesneuveld is? De verhalen liggen er voor het rapen en ik wil ze graag vertellen. Ik had sowieso niet het gevoel dat ik na *Onze Oorlog* klaar was met de Tweede Wereldoorlog. Het was een heel ingrijpende periode voor ons land, waarvan de repercussies ons heden nog altijd beïnvloeden en waarvoor er een geïnteresseerd publiek bestaat.

Je verweeft zeer mooi de kleine geschiedenis van Jules en 'Vosje' met de grote geschiedenis.

Vreemde vogels speelt zich bij het begin van de Tweede Wereldoorlog af en schetst hoe in dat uiterste uithoekje van België voor de tweede keer krijgsgeschiedenis is geschreven. (De eerste was de pandoering die Ambiorix uitdeelde aan het tweede legioen van Caesar). Jules Renard is een eenvoudige leerkracht-milicien met een passie voor geschiedenis. Het is een perfecte kapstok voor dit verhaal, dat moeilijk in één narratief te vatten is. Dat was meteen ook de grote uitdaging, juist omdat er zoveel kanten aan deze geschiedenis kunnen zitten: de Duitse versie, de Belgische versie, de historische versie, de persoonlijke versie...

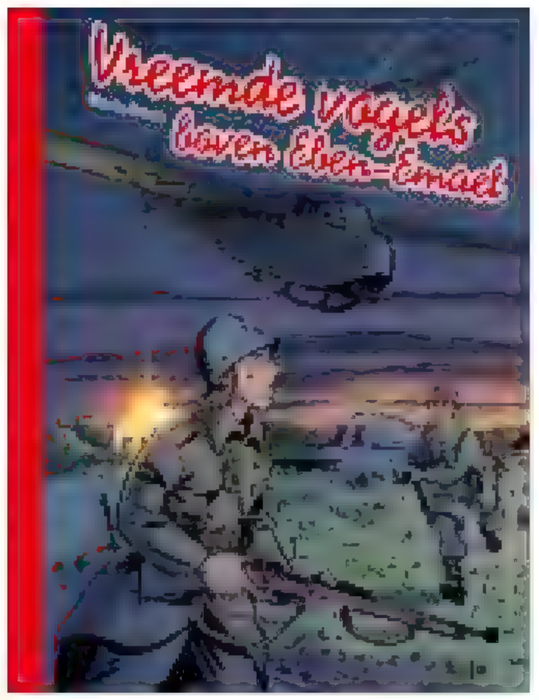

VREEMDE VOGELS BOVEN EBEN-EMAEL
BOON
HC | 56 pag. | € 16,99 | 15 mei

'Hec Leemans stuurde me kopieën die tonen hoe een strip er echt uitziet'

DE STRIPMUNK

Oei ... dat wordt graven ... dat moet waarschijnlijk een Pol, Pel en Pingo geweest zijn.

Ik was altijd heel voorzichtig bij het lezen, hoor! :-)

Biebel!

Een aantal scènes uit *Doomsday 1* hebben we met een model zelf geregisseerd tijdens een fotoshoot, maar het verhaal daarachter is niet voor publicatie geschikt. Sorry :-) De scène waarbij de Russische mutanten de lakse bewaking van de kerncentrale van Doel hekelden, bleek achteraf wel op waarheid te berusten.

Ik ben een enorme fan van Dave McKean en ik ben dan ook fier dat hij destijds mijn thesis over zijn werk gesigneerd heeft.

Toen ik 17-18 jaar was, heb ik de euvele moed gehad om een scenario voor Bakelandt te schrijven en naar Hec Leemans op te sturen. Hij was zo vriendelijk me daarna een dikke envelop te sturen met kopieën die tonen hoe een scenario er echt uitziet. Dat postpakket heeft me eigenlijk alles geleerd over hoe je een strip maakt. Ik heb die envelop nog altijd ergens liggen.

Ik heb er een paar duizend. Ik zou niet kunnen kiezen!

Hangt ervan af wat voor soort avontuur. Zie volgend antwoord :-)

Juffrouw Jannie kan mij krijgen!

The Watchmen, iconischer zal je niet vinden.

De Onnoembaren! Of Donito. Didier Conrad moet stoppen met Asterix!

Zondag van Olivier Schrauwen.

LARCENET

De voormalige Amerikaanse piloot van de U.S. Air Force en auteur Cormac McCarthy (1933-2023) liet in zijn bijna zestigjarige schrijverscarrière niet zo'n omvangrijk oeuvre na, slechts twaalf boeken en enkele theaterstukken en filmscenario's. Maar wat hij schreef behoort, zeker door de fenomenale verfilmingen, tot het krachtigste Angelsaksische proza ooit geschreven. Je hoeft enkel titels als *No Country for Old Men*, *All the Pretty Horses*, *Child of God* en *The Road* uit te spreken en literatuur- en filmliefhebbers beginnen euforisch te praten over hun film- of leeservaring.

'Ik was bang dat ik het tekenen niet lang zou volhouden'

Larcenet over het magistrale album *De Weg*

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

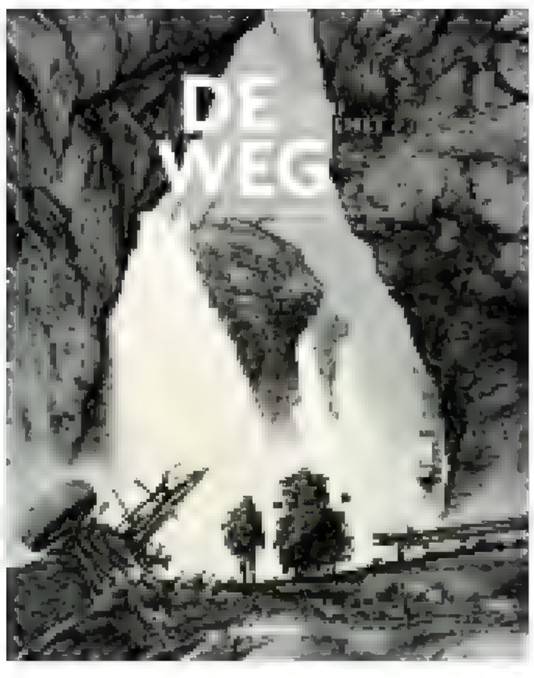

DE WEG
LARCENET
HC | 160 pag. | € 29,99 | 19 jun

Voor zijn in 2006 geschreven roman *The Road/De Weg* kreeg McCarthy de Pulitzer Prize. Het boek werd drie jaar later verfilmd. Het vertelt de barre tocht van een vader en zijn zoon in een postapocalyptische wereld die nog enkel bestaat uit as en lijken. Het is ijzig koud, het regent, sneeuwt, bendes kannibalen liggen op de loer en er is nauwelijks eetbaar voedsel. Overleven is zelfs geen hoopvolle optie meer.

Apocalyptisch

Manu Larcenet, stripauteur par excellence, heeft het boek nu meesterlijk tot een stripalbum verwerkt, wreed maar ook vol schoonheid. Larcenet beschikt over een aantal stijlen. Dat toont zijn uitgebreide oeuvre aan – van Donjon parade, over Blast, Groepstherapie, De dagelijkse worsteling tot *Het verslag van Brodeck*. Voor *De Weg* koos hij voor rauw realisme.

Maar maandenlang bezig zijn om een boek als De Weg in beelden te gieten, dat is toch geen evidentie.

Larcenet: Nee, natuurlijk niet, want *De Weg* bestaat eigenlijk uit een levenloos universum, apocalyptische landschappen, kapotgeslagen, vuil, smerig, vol dode lichamen. Een omgeving zonder natuur, zonder bladeren, zonder dieren. Ik was bang dat ik het tekenen niet lang zou kunnen volhouden, verstikt zou worden door de kilte. Maar het was de alomtegenwoordige as die alles veranderde, het decor aankleedde, het kleurde, het transformeerde. Ik moest ook de uitdaging aangaan om een boek met weinig actie en dialoog om te zetten in beelden. Als Cormac McCarthy een landschap beschrijft op een kwart bladzijde, had ik soms drie of vier pagina's nodig om hetzelfde gevoel over te brengen. Het is een boek vol stiltes. En de tekeningen moeten interessant genoeg zijn om de lezer aan het lezen te houden zonder dat er per se woorden bij hoeven.

Ik wil dat lezers mijn tekeningen lezen als een tekst, als een manier om de stiltes in de roman te illustreren. Er is geen verhaal of haast geen dialoog, het zijn de tekeningen die het verhaal vertellen. De grafische vormgeving en de esthetiek moeten de lezer vasthouden.

Veertien tinten grijs

Kon je zelf makkelijk kiezen in welke stijl je de adaptatie van het boek wou tekenen?

Ja, de grafische stijl was eigenlijk vanaf het begin duidelijk. Het moest een klassieke tekening worden, ver van karikaturen. Ik had ook resoluut gekozen voor zwart-wit, maar dat bleek erg gewelddadig, te binair. Toen herinnerde ik me mijn lessen aan de Olivier-de-Serres-school en mijn ontdekking van gekleurde grijstinten: een manier om de tekening te verzachten zonder ze te vervormen, een heel spaarzaam gebruik van kleur.

Ik heb het verhaal zelf ingekleurd en ik denk dat ik veertien tinten grijs heb gebruikt (misschien ga ik daar ooit een roman over schrijven!) en ik heb enkele van de mooiste pagina's in het album te danken aan deze verschillende tinten grijs.

Met *De Weg* keer je terug naar de hopeloze wereld, vol duisternis, kou en hardheid die je

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

al hebt geïllustreerd in de serie Blast of in je bewerking van Philippe Claudels roman *Het verslag van Brodeck*. Wat trok je nog meer aan in McCarthy's roman?

Ik ben erg gevoelig voor het langzame tempo en de afwezigheid van Hollywood-actiescènes. Er is geen klassieke verhaallijn, maar eerder een opeenvolging van scènes, waarvan sommige heel contemplatief zijn. De scènes volgen elkaar haast organisch op en reiken naar de volgende. Het verhaal beweegt zich voort op een min of meer impressionistische manier. De sfeer en het landschap binden de scènes en houden alles bij elkaar.

Sempé

Je wilde McCarthy's verhaal zo getrouw mogelijk weergeven, maar is een adaptatie niet altijd een beetje een verraad aan de originele versie?

Ik denk dat ik volledig trouw ben gebleven aan de roman en de auteur. Ik heb Cormac McCarthy nooit ontmoet, maar ik deel zeker veel van zijn visies.

Natuurlijk is tekenen een andere taal dan schrijven en daar moest ik me bij neerleggen. Er worden bijvoorbeeld heel weinig blikken uitgewisseld in de roman. Omdat de twee personages constant verdergaan, omdat ze niet veel praten, omdat er as is, omdat ze gemaskerd zijn ... het maakt niet uit. Ik vond het belangrijk om hun blikken te gebruiken om de sterke band tussen vader en zoon over te brengen, en de emotie die daarvan uitgaat.

Op dezelfde manier heb ik, in deze levenloze wereld, ook een manier gevonden om er wat dieren in te stoppen, zonder het verhaal te verpesten, zoals de lezer zal merken.

En de vogels die ik afbeeld zijn voor mij een gelegenheid om hulde te brengen aan Sempé, een virtuoze tekenaar die me deed inzien dat het niet nodig is om alles te tekenen, dat de tekening, of het begin ervan, volstaat om veel te suggereren ... Maar in tegenstelling tot Sempé ben ik geen virtuoos. Voor mij is elke tekening een opgave, ik word gedwongen om te werken. In feite vond ik het slot van dit album erg moeilijk, verstikkend en pijnlijk. Soms werkte ik een hele dag aan een prentje van ongeveer vijf vierkante centimeter.

Soms verdwaalde ik in de meedogenloze wereld die ik had herschapen.

Spijt

Welk gevoel heerst er nu, na dit werk, waarin je ongetwijfeld diep in jezelf hebt moeten graven?

Spijt dat ik dit album niet aan Cormac McCarthy zelf heb kunnen overhandigen (n.v.d.r. de auteur overleed vorig jaar).

Ik heb meer gedaan dan enkel *De Weg* gelezen. Het boek was twee jaar lang elke dag – en vaak ook 's nachts – mijn gezel. Ik hoop dat ik McCarthy begrepen heb zoals hij dat gewild zou hebben. Hij heeft wel mijn eerste tekeningen gezien, maar hij verliet ons helaas voor het album af was. Ook al was hij een wat teruggetrokken schrijver, ik had graag zijn mening gehoord, met hem gepraat. Zijn dood laat me achter met een onaf gevoel. En ik kan alleen maar hopen dat mijn stripalbum zal worden ontvangen als een eerbetoon aan een groot schrijver. ■

> 'Veel mensen denken dat *The Road* een depressief, triest boek is, maar het echte verhaal gaat over een vader en een zoon en hun liefde voor elkaar die blijft standhouden, zelfs in de meest afschuwelijke omstandigheden. Als je echt van iemand houdt, bijvoorbeeld van je zoon, dan maakt het niet uit hoe erg de wereld je treft, je blijft altijd voor hem zorgen. Ik zou het boek niet kunnen geschreven hebben als ik zelf geen zoon had. Over wie zou ik dan moeten schrijven? Over mijn hond?'
>
> - Cormac McCarthy

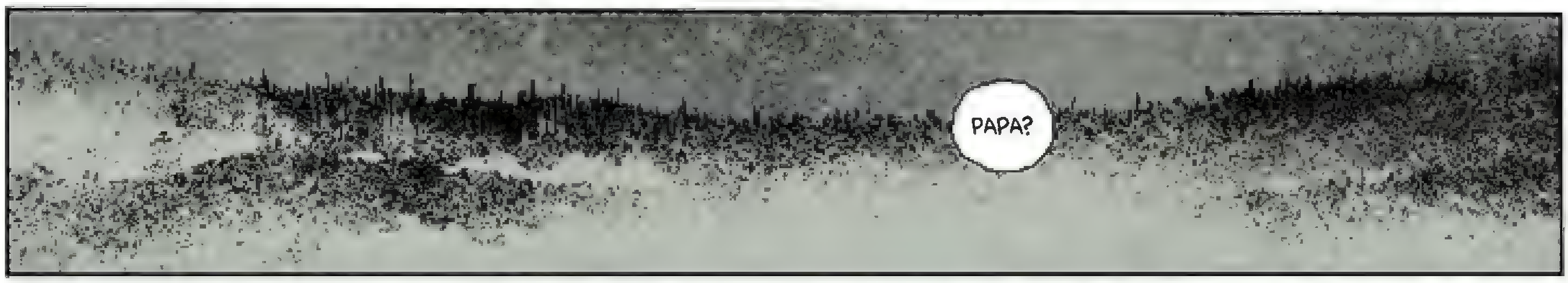

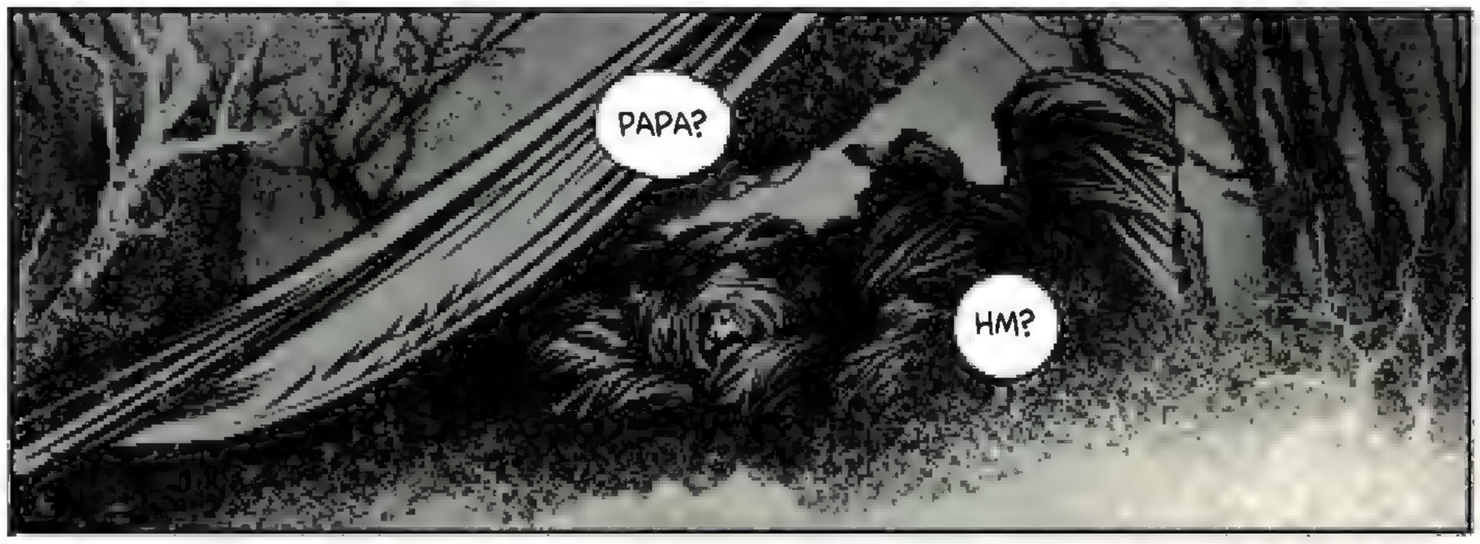

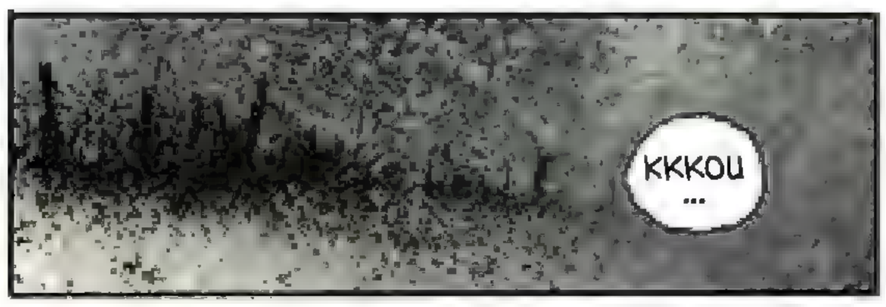

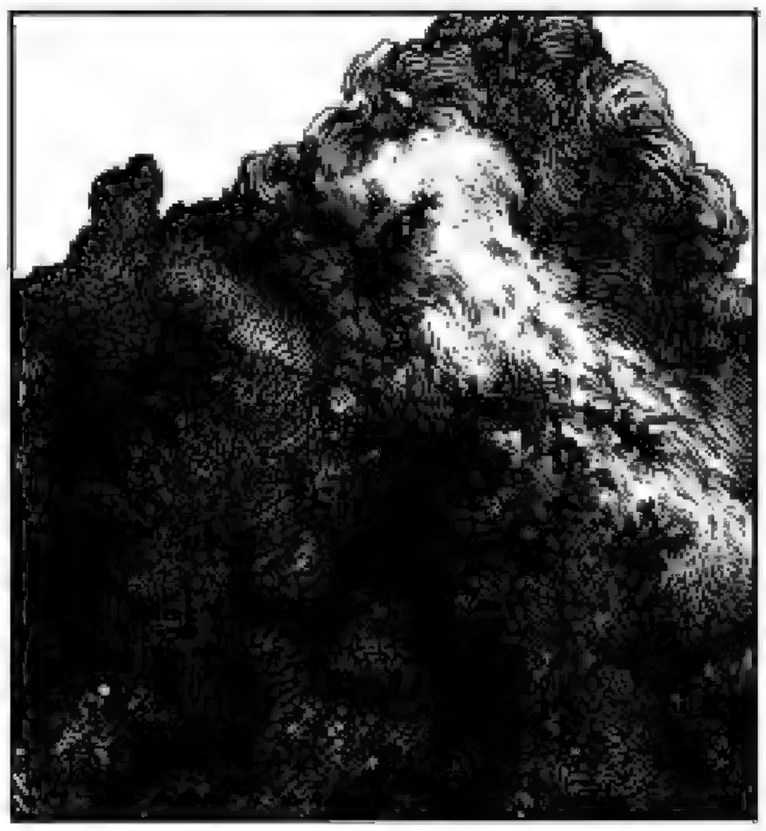

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

VOORPUBLICATIE UIT **DE WEG**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

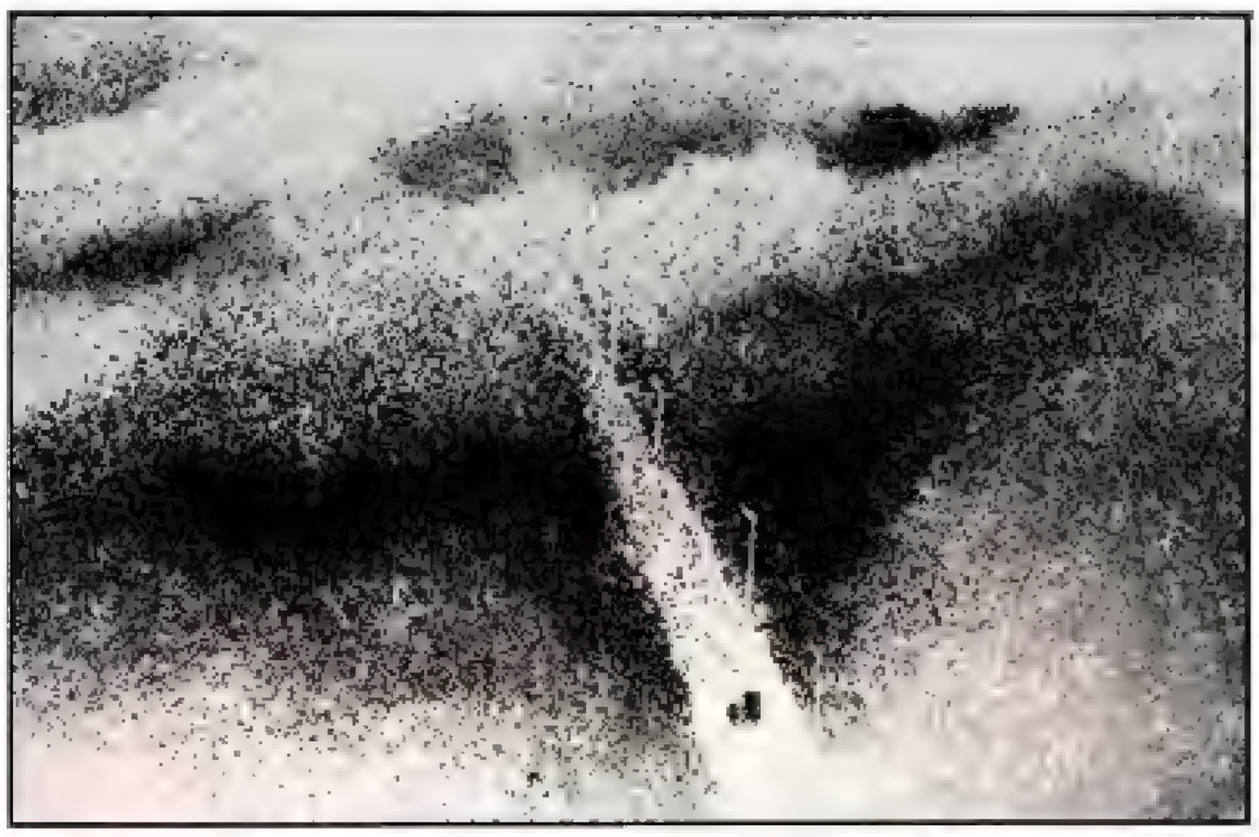

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

VOORPUBLICATIE UIT **DE WEG**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

VOORPUBLICATIE UIT **DE WEG**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© DARGAUD, 2024 by Manu Larcenet

VOORPUBLICATIE UIT **DE WEG**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

VICTOR MATET

Toen auteur Victor Matet enkele jaren geleden de 93-jarige Parijse Ginette Kolinka ontmoette, werd hij meteen gegrepen door haar persoonlijkheid en haar verhaal. Ze overleefde het vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau en getuigde daarover in scholen. Hun ontmoeting resulteerde in een naar de keel en het hart grijpende strip, *Vaarwel Birkenau*.

VAARWEL BIRKENAU
MORVAN, MATET, EFA, CESC
HC | 112 pag. | € 25,99 | 17 apr

‘Haat is een voet in Auschwitz’

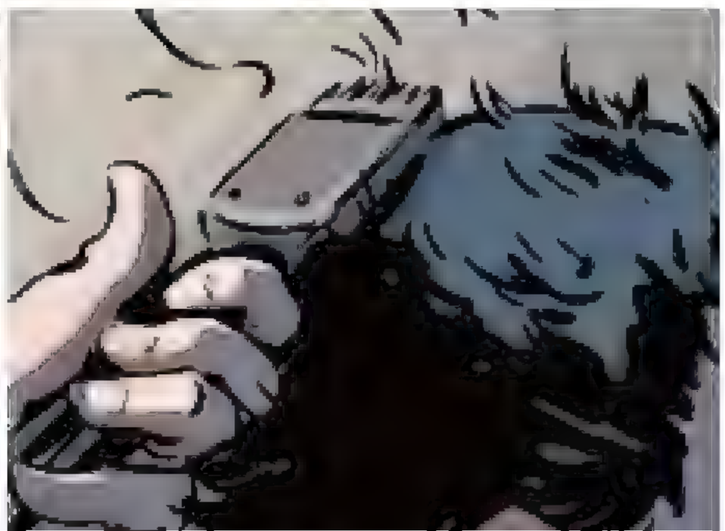

© ÉDITIONS ALBIN MICHEL, 2023 by JDMorvan, Matet, Cesc, Efa & Roger

Op 13 maart 1944 wordt de 19-jarige Ginette Kolinka, samen met haar twaalfjarig broertje en haar vader, in Avignon opgepakt door de Gestapo. Een maand later komen de gevangenen in Auschwitz-Birkenau aan. Ginettes vader en broertje worden direct naar de gaskamer gestuurd, zij komt in een werkkamp terecht. Ze overleeft het kamp, ondanks een zware tyfusaanval. Vijftig jaar lang zwijgt ze over deze wrede gebeurtenissen, maar begin deze eeuw begint ze haar verhaal te vertellen, vooral in scholen. Ze schrijft ook een boek dat een theaterversie krijgt. En ze nodigt stripscenaristen Jean-David Morvan en Victor Matet uit om haar naar Polen te vergezellen, naar de kampen. Het resultaat is een pakkend verhaal om nooit te vergeten.

Licht versus duisternis

Victor, jij en Jean-David Morvan hebben Ginette Kolinka meermaals ontmoet. Wat was je eerste indruk?

Victor Matet: Ik ontmoette Ginette Kolinka toevallig bij het Shoah Memorial in Parijs. Ze verkocht daar haar boek en vertelde me dat als ik het kocht en zij het voor me signeerde, het nog meer waard zou zijn :). Ik was geamuseerd, dus kocht ik het. Een paar maanden later zag ik haar toevallig weer op een boot in Bretagne. We kletsten en ik kreeg meteen een vertrouwd gevoel, alsof ze mijn oma was, die heel dicht bij mij stond. We ontmoetten elkaar weer in Parijs en ze vroeg me, op 93-jarige leeftijd, om een biertje te komen drinken na haar sportles. Dat vond ik erg grappig. Ze maakte meteen een grote indruk op me door de eenvoud waarmee ze haar verhaal vertelde. Haar glimlach en gevoel voor humor trokken me over de streep. Ze heeft een positieve, lichte kant die contrasteert met de duisternis van haar deportatie, en dat maakt dat iedereen van haar houdt.

Ginette vertelt hoe ze de concentratiekampen overleefde. Ook anderen konden gelukkig nog getuigen over die onmenselijke periode. Wat maakt Kolinka's verhaal zo speciaal?

Wat haar verhaal bijzonder maakt is dat ze de deportatie heeft overleefd en dat ze het kan vertellen, in tegenstelling tot miljoenen andere slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Bovendien herinnert haar verhaal ons eraan dat elk verhaal uniek is en dat achter elke naam een vrouw, een man, een kind schuilgaat, die het wel of niet overleefd heeft. De kracht van Kolinka's verhaal ligt in het feit dat ze enkel vertelt wat ze heeft gezien of meegemaakt. Ze vertelt niet wat andere mensen hebben gezegd. Het is een rauw, direct verslag.

Geen Mickey Mouse

Waarom wilde ze haar verhaal in een stripversie vertellen?

Ik heb haar dit stripproject voorgesteld. Ze accepteerde het meteen, ook al zegt ze nu dat ze het eerst niet wilde. Ze associeerde strips met Mickey Mouse en Bécassine, grappige, cartoonachtige dingen. Ze zag niet in hoe haar verhaal grappig kon zijn. Maar toen veranderde

© ÉDITIONS ALBIN MICHEL, 2023 by JDMorvan, Matet, Cesc, Efa & Roger

ze van mening. Ze realiseerde zich dat een stripalbum het mogelijk zou maken om met haar verhaal een nog breder jongerenpubliek te bereiken, en ook iedereen die geen 'echte' boeken leest. En vandaag is ze erg blij met het resultaat.

Hoe was de taakverdeling tussen jou en Jean-David Morvan?

We werkten samen aan het scenario. We wisselden ideeën, scènes en anekdotes uit en beslisten welke we zouden behouden en hoe we ze in scène zouden zetten. We hebben ook veel geschiedkundig onderzoek gedaan en gezocht naar beelden om er zeker van te zijn dat we bij de realiteit van het verhaal bleven. Daarna schreven we het scenario uit, terwijl we ideeën bleven uitwisselen.

De eerste en laatste reis

Was het niet moeilijk om de juiste vertelstijl voor haar verhaal te vinden?

Het was voor ons vanaf het begin duidelijk dat zij het moest zijn die het verhaal zou vertellen. Zo werd zij evengoed scenarist van de strip als Morvan en ik. We wilden zowel haar verhaal als haar buitengewone persoonlijkheid in het album meegeven. Omdat ik haar goed ken, beschikte ik over veel anekdotes en details die ik wilde vertellen, om zo het verhalende met het intieme te mengen. Toen we haar naar Auschwitz-Birkenau vergezelden, vertelde ze ons dat het haar laatste reis daarheen zou zijn. Dit was echt een cadeau voor het scenario, want zo konden we haar eerste keer daar – haar deportatie – en haar laatste reis weergeven.

Je switcht van het verleden naar het heden in je verhaal, je bent zelf trouwens een van de personages, was dit de manier waarop je (jonge) lezers meer bij het verhaal wilde betrekken?

Ginette Kolinka brengt haar leven door met het ontmoeten van jongeren op scholen. Met deze strip richt ze zich weer rechtstreeks tot hen, niet in de laatste plaats omdat ze bij haar bezoeken aan het kamp altijd door jongeren werd vergezeld. Tieners zijn steeds erg onder de indruk van deze vrouw, 85 jaar ouder dan zij, maar toch nog zo jong van geest en aanwezig. De afwisseling tussen heden en verleden maakt het ook mogelijk om te zeggen: 'Kijk, dat was gisteren.' Het zou dus ook vandaag kunnen gebeuren! Wees dus voorzichtig!

Mijn aanwezigheid in het album stelt me in staat om wat persoonlijke anekdotes toe te voegen, al heb ik ze niet allemaal kunnen opnemen, zoals een paar memorabele maaltijden en avonden.

Un autre monde

Heeft Ginette Kolinka haar 'feedback' gegeven?

Ze heeft het uitwerken van de strip gevolgd. En toen het album af was, was ze onder de indruk van al het werk van zowel wij scenaristen, maar natuurlijk ook van de tekenaars. Ze maakte veel opmerkingen, soms geamuseerd – 'Oh jee, je hebt me dikke armen gegeven' – maar vaak ook ontroerd, vooral bij de prenten waarop we haar vader en broer zien, die niet zijn teruggekeerd.

Wat was het belangrijkste dat ze de volgende generatie wilde meegeven? Zit dat vervat in de song *Un autre monde* van Téléphone op het einde van het album?

Haar stokpaardje, zoals ze het zelf zegt, is nee zeggen tegen haat. 'Haat is een voet in Auschwitz'. Wat ze wil is dat jong en oud begrijpen dat we elkaar allemaal moeten tolereren, ondanks onze verschillen, onze religies of onze huidskleur. Ze wil een boodschap van tolerantie uitdragen.

Wat het nummer betreft, afgezien van de tekst is het duidelijk een knipoog naar haar zoon Richard, drummer bij de beroemde Franse groep Téléphone. En het is een scène die we in de strip hebben gebruikt: leerlingen in de klas die het lied zingen voor de ogen van Ginette en Richard. Toen kwamen er veel emoties naar boven. ■

THEO CANESCHI

Wat *Gladiator* voor de filmwereld deed, heeft de serie Murena voor de stripwereld gedaan: het oude, klassieke Rome terug op de kaart gezet als een intrigerende periode waarin complotten en machtswisselingen zorgden voor een rijke bron aan steeds meeslepende verhalen.

© 2024 DUFAUX - THEO - DELABY - DARGAUD BENELUX (DARGAUD-LOMBARD nv)

Een interview met tekenaar Theo over Murena

Morele decadentie

Scenarist Jean Dufaux gebruikte de heerschappij van de roemruchte keizer Nero als basis voor zijn kwaliteitsvolle en zeer populaire stripserie Murena. Maar het krediet voor de reeks stond eveneens op conto van illustrator Philippe Delaby, die slechts enkele pennentrekken nodig had om werelden van emoties te onthullen. In 2014 overleed Delaby, veel te vroeg, hij was slechts 53, en zo verloor de stripwereld een van haar meest talentrijke striptekenaars ooit. Delaby's schoenen waren heel groot om te vullen en even leek het of met het heengaan van Delaby ook Murena zou stopgezet worden.
Jean Dufaux en uitgever Yves Schlirf vonden gelukkig een waardige opvolger in de Italiaanse tekenaar Theo Caneschi die met series als De lemen troon en De verschrikkelijke paus al had aangetoond dat een historische reeks hem zeker niet afschrikte.

MURENA 12
De dood van een wijze
DUFAUX, THEO
SC | 64 pag. | € 9,99 | 15 mei

Een eigen universum

Maar ja, Theo, we spreken hier over Murena, dé serie over het oude Rome. Toch geen pleinvrees?

Theo: De moeilijkste taak bestond erin om me de grafische rijkdom van het universum van Delaby en Dufaux eigen te maken. Daarom heb ik me meteen toegelegd op het bestuderen van de decors, de anatomie van de personages en de manier waarop het verhaal werd opgebouwd. Ik voel nog altijd, zelfs na drie albums, de uitdaging, ook al is er nu meer de zekerheid dat het mij wel zal lukken.

***De dood van een wijze* is je derde album in de Murena-serie. Als lezer ben ik onder de indruk van je stijl, de settings en de personages, maar heb jij nu zelf het gevoel dat het Murena-universum je eigen universum is geworden?**

Zo denk ik er zeker over, maar tegelijkertijd zie ik mijn werk als de interpretatie van een klassieker, namelijk 'Murena' getekend door Philippe Delaby. Ik hoop wel dat de lezers in mijn interpretatie kwaliteit zullen erkennen en er mijn eigen persoonlijkheid in zullen terugvinden.

Lemuria

Hoe ging je daarbij te werk?

Ik moest me zeker de personages eigen maken. Ik werd ook wel een beetje geholpen door de plot omdat er vanaf album 10 een belangrijk nieuw sleutelpersonage haar intrede doet, namelijk Lemuria. Haar, maar toch ook Lucius, kon ik de meest persoonlijke invulling geven. Andere, nieuwe personages stelden me in staat om ze eigen karaktertrekken mee te geven zonder te refereren aan vroegere albums.

Het heeft zeker bijgedragen dat Jean en ik voor de daadwerkelijke samenwerking heel veel gepraat hebben. Zo kreeg hij ook een duidelijker beeld van mijn visie op de serie en kon hij zijn tekst in functie daarvan schrijven. Natuurlijk waren de scenario's niet alleen interessant, maar ook makkelijk te vertalen naar beelden, omdat ze al heel visueel waren en een sterk verhaalritme hadden. In mijn ervaring zijn de beste scenarioschrijvers perfect in staat om hun vertrouwen te schenken aan de tekenaars zonder de behoefte hen te moeten controleren.

Er is ook een zo goed als uitverkochte luxeversie van het album op de markt, met potloodschetsen. Kan je daar iets meer over vertellen?

Met veel plezier, want het project ligt ▸

© 2024 DUFAUX - THEO - DELABY - DARGAUD BENELUX (DARGAUD-LOMBARD nv)

me na aan het hart. Het idee kwam van Yves Schlirf die de kleine potloodtekeningen had gezien waarmee ik elke pagina tot in de kleinste details uitschets, inclusief alle varianten, de karakterstudies en wat grafische extra's.

Ik denk dat dit de tekeningen zijn die het dichtst bij mezelf liggen, als een manier van denken en 'spelen' met de werkelijkheid.

Projectie

Waarom blijft het oude Rome mensen intrigeren, denk je?

Ik denk dat dit komt door de suggestieve mix van 'grootsheid' en decadentie van die periode, inclusief de morele decadentie. Het is een periode die ook veel zegt over ons heden. Het is een van die mythische periodes waarin we al onze tendensen, licht en donker, geprojecteerd kunnen zien.

Met series als De lemen troon en De verschrikkelijke paus dook je al in andere historische periodes, nu zwerf je door het oude Rome. Heb je een voorkeur voor een bepaalde historische periode?

Mijn favoriete historische periode is waarschijnlijk de periode die ik op dat moment teken! Vroeger had ik een voorliefde voor de middeleeuwen en de renaissance (waarin mijn vorige series zich afspeelden), maar het is natuurlijk een kwestie van jezelf onder te dompelen in een historische periode om dan de ongelooflijke rijkdom aan verwijzingen en beelden te ontdekken. ■

UITGELICHT ▸ CALLAS EN PASOLINI

TRAGISCH PASSIONEEL LIEFDESLEVEN

Toen de in 1923 in New York geboren Griekse operazangeres Maria Callas in 1977 in Parijs overleed, amper 53 jaar oud, was ze al een mythe geworden. Dat had ze niet alleen te danken aan haar onvergetelijke vertolkingen in opera's als *La Traviata*, *La Gioconda*, *Aïda*, *Carmen* en *Norma*. Ook haar tragisch passionele liefdesleven had haar die status bezorgd. Natuurlijk waren er de turbulente relaties met Giovanni Meneghini, Luchino Visconti en vooral Aristoteles Onassis, maar dat ook filmmaker en auteur Pier Paolo Pasolini een belangrijke man in haar leven werd, dat is minder bekend. Pasolini gaf haar niet alleen een hoofdrol in zijn film *Medea*, naar het klassieke drama, hij bood haar ook vooral een luisterend oor en dat terwijl ze beiden net herstelden van een gebroken hart.

Hoe hun relatie evolueerde en een reis naar Brazilië daarbij een orgelpunt vormde, dat is het onderwerp van de prachtige biopic *Een onmogelijke liefde*. Ouwe rot in het vak Jean Dufaux schreef het scenario, de jonge Italiaanse kunstenares Sara Briotti zorgde voor grandioze, sfeerrijke tekeningen.

EEN ONMOGELIJKE LIEFDE

HC | 104 pag. | € 27,99 | 15 mei

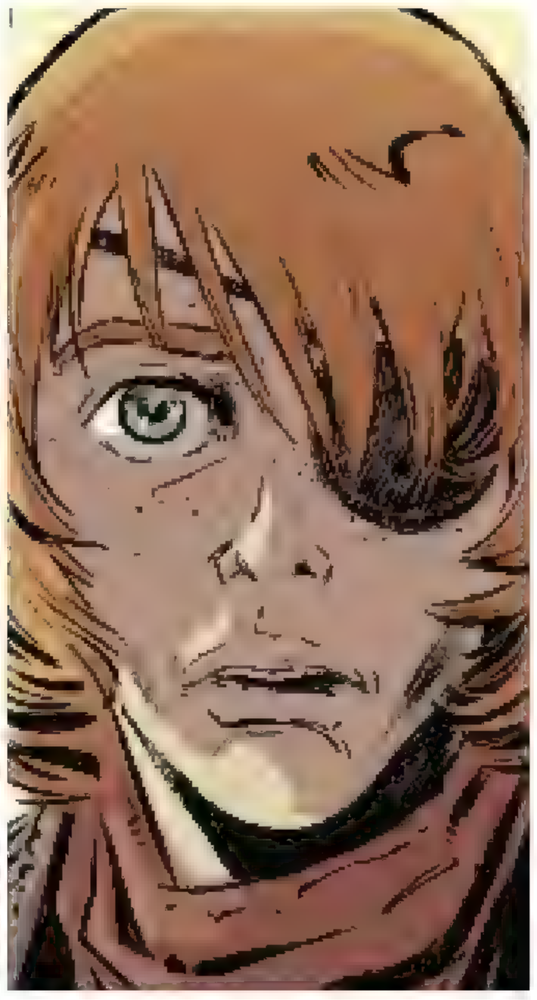

© 2024 PELAEZ - CASADO - DARGAUD BENELUX (DARGAUD-LOMBARD nv)

Kogels en scalpen

SIX 2 | Een berg goud
PELAEZ, CASADO
HC | 56 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 19 jun

Toen vorig jaar *Het bloedbad van Tanque Verde* verscheen, het eerste album van de vierdelige serie Six, waren we een beetje flabbergasted. Het was van Undertaker geleden dat een westernserie ons zo van ons sokken kon blazen. Dat kwam vooral door het originele uitgangspunt dat scenarist Philippe Pelaez bedacht had: plaats zes miscasts bij elkaar en laat ze samen op queeste gaan.

Die queeste is goud vinden in de mijn van Black Hawk. Die mijn hoort bij de erfenis van de eenogige veertienjarige Kid die zijn ouders afgeslacht zag worden. Getormenteerder kan een verhaal niet beginnen. Voeg daarbij nog een deserteur van het leger, een zeventienjarige prostituee, een gevluchte slaaf, een afvallige indiaan en een uit het ambt gezette non en je hebt een fijn gezelschap dat qua interactie al genoeg dramatiek biedt om twintig albums te vullen.

Maar Six is wel degelijk een spijkerharde westernserie en dus vliegen ook in het tweede album *Een berg goud* kogels en scalpen in het rond.

Superhelden gezocht

© 2024, DUPUIS

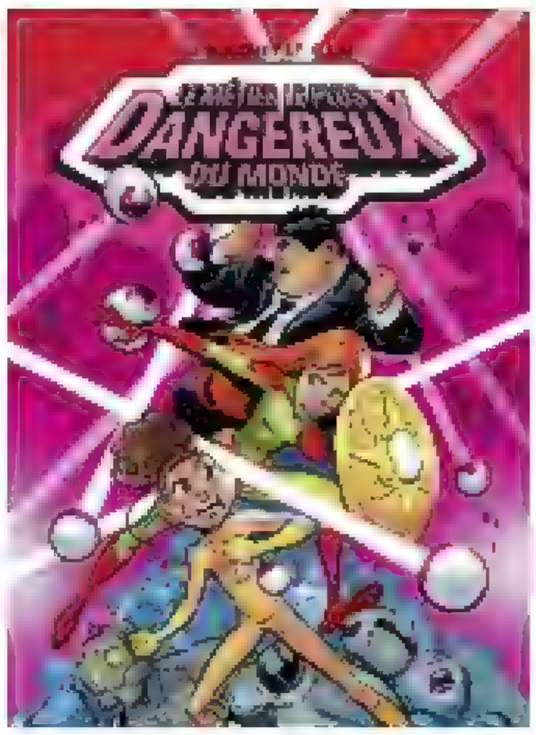

HET GEVAARLIJKSTE BEROEP TER WERELD 2 | Wanneer de tijd stopt
BOCQUET, LAI
SC | 56 pag. | € 9,99 | 19 jun

Scenarist Olivier Bocquet, bekend van FRNK en de 'nieuwe' Sodaverhalen, zei vorig jaar over zijn nieuwe stripserie Het gevaarlijkste beroep ter wereld: 'Uiteindelijk wil ik een heel andere versie van het superheldendom schrijven dan wat je elders kan lezen.' Dat hij daarin meer dan geslaagd is, mag duidelijk zijn. Met zus Louna en broer Ziad heeft hij geen stereotype hoofdpersonages voor een superheldencomic gecreëerd, en ook al laat hij ze fantastische avonturen beleven, hun migrantenachtergrond alleen al doet hen altijd met beide voetjes in de realiteit terechtkomen.

In hun derde album *Wanneer de tijd stopt* worden Louna en Ziad uitgenodigd voor de Golden Powers, een prijsuitreiking voor superhelden. Maar dat evenement loopt volledig uit de hand en broer en zus kunnen nog net op tijd ontsnappen aan een bloedbad. De politie gaat naar hen op zoek en schakelt hun ouders in.

Ook die zoektocht zal een heel onverwachte wending krijgen die je als lezer niet onberoerd zal laten.

Corruptie op hoog niveau

© VRANCKEN / DESBERG / JACOMELLI / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

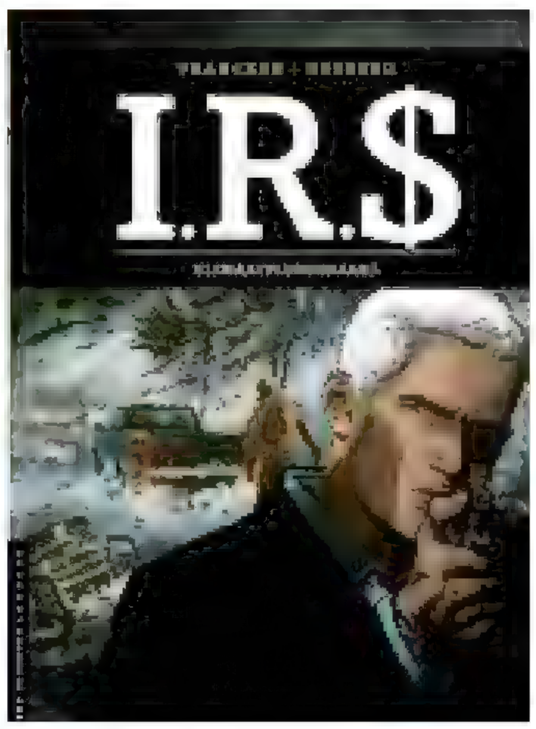

IRS 24 | Klimaatplunderaars
DESBERG, VRANCKEN
SC | 48 pag. | € 9,99 | 15 mei

Enkele albums geleden deed scenarist Stephen Desberg iets geniaals om zijn thrillerserie I.R.$ bij de *cream of the crop* te houden. Hij liet zijn hoofdpersonage Larry Max ouder worden, een huisgezin krijgen én een carrièreswitch maken. Voortaan is Max niet meer de 'special agent' voor de Amerikaanse belastingdienst I.R.S., hij wordt senator en krijgt zo andere dan financiële katten te geselen. Maar dat de politieke wereld zo mogelijk nog corrupter en smeriger is dan de wereld van de harde dollars, merkt Max vrij snel, vooral omdat hij zich nu extra verantwoordelijk voelt voor zijn vrouw en twee kinderen. Als Max zich mengt in het debat rond klimaatverandering zal dat niet alleen een invloed hebben op zijn politieke carrière, ook zijn huisgezin wordt geviseerd. Is zijn familie nog veilig, zeker als klimaatnegationisten aanslagen beginnen te plegen?

Desberg is een uitstekende leerling van meesterscenarist Jean Van Hamme, dat merk je ook in dit album.

Yoko Tsuno in Schotland

YOKO TSUNO 31
De arend van de Highlands
LELOUP
SC | 48 pag. | € 8,99 | 19 jun

'Als je 88 bent en twee jaar aan een album moet werken, begin je je toch af te vragen: "Blijf ik hiermee doorgaan?" Ik heb een beschermengel, maar op die leeftijd ben je nooit zeker of je de volgende dag weer wakker wordt. Je moet bescheiden blijven. Op je 88ste maak je geen toekomstplannen meer.'

Dat verklaarde Roger Leloup twee jaar geleden naar aanleiding van het verschijnen van het dertigste Yoko Tsuno-album, *De tweeling van Saturnus*. En zie, we zijn nu twee jaar later, Leloup is negentig en Yoko Tsuno beleeft haar eenendertigste avontuur: *De arend van de Highlands*. Dat voert de sympathieke Japanse heldin naar Schotland en naar de dertiende eeuw. Daar leert ze een blind meisje kennen dat kan zien door de ogen van een adelaar. Maar een gevaarlijke draak ligt op de loer.

Ondanks de leeftijd van haar schepper blijven de verhalen van Yoko Tsuno hun frisheid en charme behouden.

© 2024, DUPUIS

Stuntpiloten

BUCK DANNY CLASSIC 11
De rode schaduw
ZUMBIEHL, MARNIQUET, LE BRAS
SC | 48 pag. | € 9,99 | 15 mei

1948. Bij een poging om het wereldsnelheidsrecord voor auto's te breken ontmoet Sonny Tuckson piloot Arvid Olsen, een oude makker uit de tijd dat ze beiden met de Vliegende Tijgers vlogen. Olsen nodigt Tuckson uit om als stuntpiloot mee te werken aan de nieuwe oorlogsfilm van de excentrieke regisseur Howard Hughes. Als Tuckson verneemt dat de charismatische actrice Ava Warner een van de hoofdrollen vertolkt, stemt hij meteen in. Hij vraagt ook aan Buck Danny en Jerry Tumbler om zich op de filmset bij hem te voegen. Hughes is heel tevreden over de prestaties van de drie toppiloten en de sfeer is hartelijk binnen de crew, maar van John Stewart, die de mannelijke hoofdrol voor zijn rekening neemt, vernemen ze dat hij al enkele doodsbedreigingen heeft gekregen.

De rode schaduw, het eerste deel van een tweeluik, grijpt net als de andere albums uit de Buck Danny Classic-serie terug naar de legendarische jaren van Buck Danny, de jaren '40 en '50, en dat levert steevast sterke, meeslepende verhalen op.

© 2024, DUPUIS

Schattenjacht

DE BUIZERD 2
Voor de eeuwigheid
DELITTE
HC | 48 pag. | € 19,99 | 17 apr

Ook voor piraten ligt het goud niet zomaar voor het grijpen, je moet sluw zijn en eindeloos geduld hebben. Dat ondervond ook Frankrijks beruchtste piraat Olivier Levasseur (°1695 - +1730). Na een aantal jaren varen op de zeven zeeën – met wisselend succes – veroverde hij in 1721 het Portugese schip Nossa Senhora do Cabo (De maagd van de Kaap) boordevol goud en juwelen, toebehorend aan de onderkoning van Oost-Indië.

De huidige geschatte waarde van die buit bedraagt vijf miljard euro, wat de schat meteen de grootste uit de geschiedenis van de piraterij maakt.

Een aardig appeltje voor de dorst, dacht Levasseur, en hij verborg de schat. Maar zelfs de sluwste piraat ontkomt niet aan zijn lot. Negen jaar na zijn verovering stond Levasseur op het schavot. Nog voor hij werd opgeknoopt, werd hij een legende. Hij gooide immers zijn kralenketting met een gecodeerd cryptogram in de toegestroomde menigte met de woorden: 'Mijn schat is voor wie hem vindt.'

© GLENAT EDITIONS 2023

© SWOLFS / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

Bloedstollende ontknoping

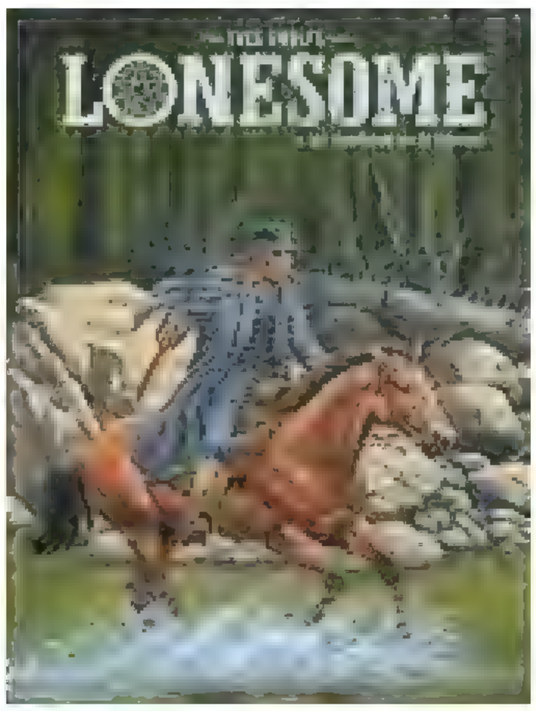

LONESOME 4
Het territorium van de tovenaar
SWOLFS
HC | 64 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 15 mei

Met Durango had stripauteur Yves Swolfs al een legendarische westernheld gecreëerd, maar de laatste jaren heeft hij vooral gewerkt aan een nieuw westernepos met een nieuwe onvergetelijke held: Lonesome. De aanvankelijk naamloze wreker was er vooral op gebrand de scrupuleuze predikant Markham en zijn handlangers te elimineren. Het waarom werd album na album duidelijk en we vernamen telkens meer over de identiteit van de wreker.

Met deel vier van Lonesome wordt het epos afgesloten. De man heeft ondertussen een naam, Elijah, en een zus, Miss Lyle, agente bij het speurdersbureau Pinkerton. Samen gaan ze nu op zoek naar de man die hun jeugd verwoest heeft: hun vader, senator Dawson. Maar Dawson heeft zich verschanst op het terrein van sekteleider Cromley. Duivels worden ontbonden.

Niet voor niets wordt het werk van Yves Swolfs vergeleken met die andere legendarische westernserie Blueberry van Charlier en Giraud. Dit is klassieke western grand cru!

Een explosieve Rode Ridder

© 2024 Standaard Uitgeverij.

DE RODE RIDDER 282
De tranen van Satan
VAN GUCHT, BONO, VANDERSTEEN
SC | 40 pag. | € 7,99 | 15 mei

Johans verleden en de zoektocht naar de moordenaar van zijn moeder begint zwaar op de Rode Ridder te wegen. Bovendien wordt hij betrokken in de strijd van zijn pleegvader Jan van Horst tegen de Duitse keizer. Het kasteel van Jans vriend en buurman Guillaume van Bossu wordt belegerd door Ferguut van Broekzele met zijn Duitse troepen. Johan wil als onderhandelaar die slopende belegering, die aan beide zijden mensenlevens kost, stoppen. Maar Ferguut spreekt liever de taal van het geweld, zeker nu hij over een groots vernietigingswapen beschikt, bijgenaamd de 'tranen van Satan'. En ondertussen zit Petronilla de Grandmesnil in opdracht van koning Eduard nog steeds achter Johan aan. Hij zal immers aan het Engelse hof terechtgesteld moeten worden op beschuldiging van moord.

Voor de Rode Ridder vermengt de gruwel uit het verleden zich nu heel hevig met de gruwel van het heden, en zo kleuren zijn avonturen nog meer zwart en rood, de kleur van de wraak!

De rusteloze is terug

© CASTERMAN 2024

CORTO MALTESE DOOR
Zwarte Oceaan
PRATT, QUENEHEN, VIVÈS
HC | 168 pag. | € 27,95 | 15 mei

Corto Maltese, de avonturier, de reiziger, de piraat, de rusteloze is terug. In Tokyo geeft een zekere doctor Fukuda, net voor hij vermoord wordt, Corto een boek over het rijk van de Inca's. De Japanse geheime dienst vertelt Corto dat Fukuda in Peru tot de Zwarte Oceaan behoorde, een sekte rechtse ultranationalisten. In het boek leest Corto dat een van de Incaschatten een gigantisch gouden hoofd is. Hij gaat aan boord van een schip richting Zuid-Amerika. Onderweg ontsnapt hij aan een aanslag en kruist de journaliste Freya opnieuw zijn pad. Ze slingert hem zijn zin des levens naar het hoofd: 'Waarom zoek je altijd naar dingen die niet bestaan?'

Ondertussen hebben zich twee vliegtuigen in de Twin Towers geboord.

Met *Zwarte Oceaan* maakte het auteursduo Bastien Vivés en Martin Quenehen – ze werkten al eerder samen voor het album *Nationale Feestdag* – een schitterend hommageverhaal aan een van de allergrootste auteurs uit de stripgeschiedenis, Hugo Pratt.

Op oorlogspad

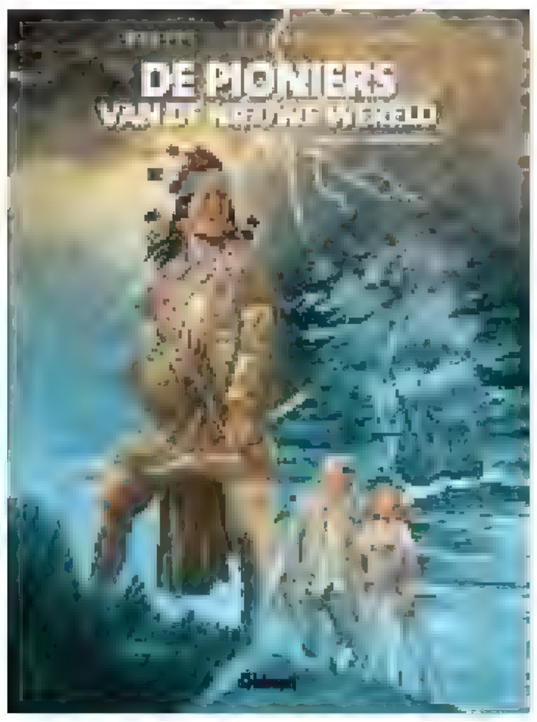

PIONIERS VAN DE NIEUWE WERELD 22 | Onweersdagen
CHARLES, ERSEL
HC | 48 pag. | € 15,99 | 15 mei

Een reis eind jaren zeventig, samen met zijn vrouw Maryse, inspireerde Jean-François Charles tot de epische serie De pioniers van de Nieuwe Wereld. Daarin wordt het verhaal verteld over de verovering van Canada in de tweede helft van de 18de eeuw door de Europese grootmachten Spanje, Engeland en Frankrijk, en hun onderlinge strijd, niet alleen om de politieke macht, maar ook de economische. Want de bonthandel is een zeer lucratieve business.

Meer dan dertig jaar later verschijnt het 22ste deel van de serie – *Onweersdagen* – en de actie is verschoven naar de staat Louisiana, in 1785 grenzend aan Canada. De Spaanse vorst Carlos III stuurt meer katholieke kolonisten naar de staat, maar dat zorgt voor onrust, niet alleen bij de Europese kolonisten die zich ondertussen gesetteld hebben, maar ook bij de indianenstammen. De Shawnee Tucemseh probeert de stammen te verenigen maar de Choctaws, opgehitst door Amerikaanse handelaars, zijn op oorlogspad. Laat je onderdompelen in de majestueuze prenten van stripauteur Ersel en de dramatiek en chaos van een land in opbouw.

© GLENAT EDITIONS 2024

Vaillant en de Indy 500

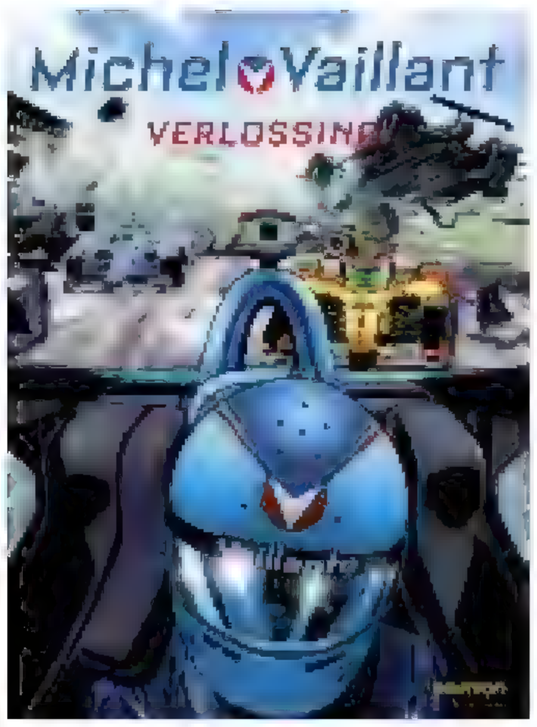

MICHEL VAILLANT - SEIZOEN 2 13
Verlossing
LAPIÈRE, BOURGNE, EILLAM
HC | 56 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 15 mei

Met die prachtige nevenreeksen van Michel Vaillant – de Legendes, de vintage korte verhalen – zou je haast vergeten dat in de hoofdreeks ook nog boeiende verhalen verschijnen. Vormde in *Doelwit*, album 12 van het tweede seizoen, de 24 uren van Le Mans nog het decor, het 13de avontuur, *Verlossing* speelt zich in Florida af. Daar wordt de beruchtste Amerikaanse autocompetitie gereden: de Indycar Grand Prix, met als hoogtepunt de Indianapolis 500.

Aanvankelijk zal Michel deelnemen aan de race, maar hij moet de wedstrijd verlaten omwille van de zorg voor zijn vrouw Françoise die kanker heeft. De Canadese pilote Elsa Tainmont zal zijn plaats bij het raceteam Vaillante innemen. Wie onverwacht ook aan de Indy 500 meedoet is Michels vriend Steve Warson. Warsons deelname aan de race heeft echter niet alleen met sportieve prestaties te maken. De FBI volgt Warsons handel en wandel nauwgezet.

'Nu al een historische Michel Vaillant!' zo prijst de uitgeverij dit album terecht aan.

© Lapière-Bourgne-Eilam / Graton Éditeur, 2024.

Een nucleaire ramp

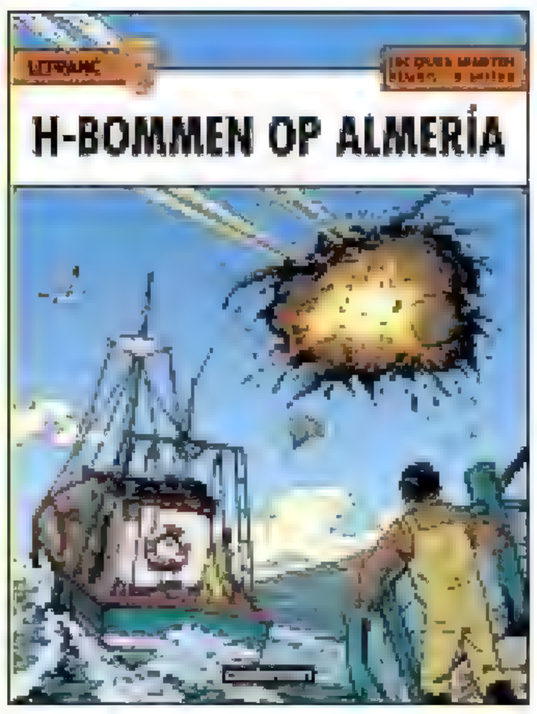

LEFRANC 35
H-bommen op Almería
MARTIN, SEITER, RÉGRIC
SC | 56 pag. | € 9,99 | 15 mei

In de lente van 1963 reist Guy Lefranc naar Almeria in Spanje. Een paar weken eerder had de journalist met de hulp van inspecteur Renard een oud familiemysterie opgelost: de verdwijning in 1938, tijdens de Spaanse Burgeroorlog, van Antoine Lefranc, de oom van Guy. Door het onderzoek van de inspecteur weet Guy nu dat zijn oom in 1946 bij een ongeluk om het leven kwam. Hij liet een weduwe en een kind achter.

Lefranc is op weg om de weduwe, Inès de la Serna, en haar dochter Soledad te ontmoeten. Maar zodra hij in Almeria aankomt, wordt Lefranc geconfronteerd met een tragedie: twee Amerikaanse militaire vliegtuigen zijn op elkaar gebotst en in de lucht ontploft. Aan boord van een van de vliegtuigen bevonden zich vier waterstofbommen. In een paar minuten tijd wordt de regio Almeria ondergedompeld in een nucleair rampgebied ...

© JACQUES MARTIN / CASTERMAN 2024

CHRISTOPHE BEC

CARLOS PUERTA

Bruce J. Hawker, de roemruchte strippiraat, is *back with a vengeance*. De virtuoze tekenaar Vance bedacht de avonturen van de luitenant van de Britse marine in 1975, maar na zeven albums en een paar kortverhalen eindigde Hawkers zeecarrière in 1986. Vance concentreerde zich voortaan op een ander populair stripreeksje, namelijk ... XIII ;-).

Schip ahoy!

Christophe Bec en Carlos Puerta over de nieuwe avonturen van Bruce J. Hawker

© VANCE / PUERTA / BEC / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

Anno 2024 heeft Bruce J. Hawker twee andere geestelijke vaders gekregen: Christophe Bec, bekend van de serie Carthago, en Carlos Puerta, tekenaar van De Rode Baron. Hun eerste-ling, *Het oog van het moeras*, het eerste deel van een tweeluik, oogt niet alleen verbluffend, de nieuwe avonturen van Bruce J. Hawker mogen qua spanning gerust naast de klassieke albums staan.

Invloed

Christophe, het is ongetwijfeld een grote eer om Bruce J. Hawker weer tot leven te wekken?

Christophe Bec: Een hele grote eer, ja. William Vance is een van die auteurs die ervoor gezorgd hebben dat ik als opgroeiende knaap dit werk wilde doen. Vance was voor mij het prototype van de striptekenaar, met zijn sterke inktsetting, zijn expressieve gezichten en zijn zeer gedetailleerd tekenwerk. Hij had een enorme invloed op me, ook al hebben misschien andere tekenaars mijn eigen tekeningen gevormd. Ik herinner me nog wat een schok het was om de eerste pagina's van *De orgie der verdoemden* in het weekblad *Kuifje* te zien. De stormscène met de prachtige blauwe kleuren van Petra blijft voor mij een van de mooiste scènes in de stripgeschiedenis. William Vance wordt enorm onderschat. Veel mensen denken alleen maar aan zijn extreme, strakke lijnvoering, maar die zorgde voor een vlotte leesbaarheid, zeker bij de realistische tekeningen van XIII. Hij was een geweldige illustrator en ontwerper en een ongelooflijke sfeerschepper. Dat heb ik van hem overgenomen, het verlangen om sfeer in mijn tekeningen te brengen.

Een geschenk

Verliep die adaptatie van Hawker makkelijk?

Bec: Het was een uitdaging die ik nooit had durven aangaan zonder de steun van de kinderen van Vance: Patricia en Eric Cutsem. Ik kwam in contact met zijn zoon tijdens de overname van de Bob Morane-serie en het klikte tussen ons. Op een dag, tijdens een telefoongesprek, vroeg hij of ik niet geïnteresseerd was in de overname van een van de series van zijn vader. Howard Flynn en Ringo waren bij het publiek een beetje in de vergetelheid geraakt, dus keek ik eerst naar Ramiro, maar Dargaud was niet geïnteresseerd in een Ramiro-revival. Dus bleef Bruce J. Hawker over. Daarvoor kreeg ik direct een ja van de medewerkers van Le Lombard, ze waren erg enthousiast over het idee. Voor hen was Hawker het beste personage van William Vance, of in ieder geval zijn eigen favoriet. Toen de overeenkomst rond was, moest ik echter aan de slag: een scenario schrijven en de juiste artiest vinden voor deze hachelijke revival, vooral omdat ik helemaal geen zeevaartspecialist ben. Het duurde even voordat ik een tekenaar vond, maar toen herinnerde ik me een gesprek tijdens het St-Malo Comics Festival waar Carlos Puerta me voorstelde om samen te werken. Hij accepteerde meteen mijn aanbod en Hawker was klaar om weer uit te varen!

En, Carlos, wat was jouw reactie?

Carlos Puerta: Het was tegelijk een grote verrassing, een geschenk dat Christophe me gaf, en een eer, natuurlijk. Deze Vance-serie op me nemen betekende veel verantwoordelijkheid voor me, uit respect voor zijn werk en zijn

DE NIEUWE AVONTUREN VAN BRUCE J. HAWKER 1
Het oog van het moeras
BEC, PUERTA
HC | 64 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 19 jun

kinderen. Tussen het zoeken van de documentatie, de planning en vooral het hebben van een duidelijke visie over hoe ik het personage zou benaderen, kostte het me een paar maanden om de eerste potloodschetsen onder de knie te krijgen. Het is in alle opzichten misschien wel mijn meest complexe album.

Admiraal Nelson

Wat vond je het moeilijkst aan deze opdracht?

Bec: Het eerste idee kwam vrij snel. Ik dacht er al een tijdje aan een scenario te gebruiken dat William Vance had achtergelaten, genaamd *Signal 314*, maar het was niet volledig. En ook al had Vance een aantal tekeningen geschetst, ik vond het moeilijk om te begrijpen waar hij naartoe wilde met dit verhaal. Dus ging ik voor iets heel anders, gewoon terug naar het oorspronkelijke uitgangspunt: de ontmoeting tussen Bruce J. Hawker en admiraal Nelson, wiens leven hij in het verleden had gered tijdens een zeeslag. Ik wist ook dat ik Hawker zijn schip, de 'Lark', wilde laten terugvinden. Toen ik eenmaal de plot had bedacht, moest ik aan het eigenlijke schrijven beginnen. Hier moest ik behoorlijk wat onderzoek doen naar de zeevaartgeschiedenis van die tijd, maar ik realiseerde me al snel dat dit niet genoeg zou zijn – ik moest voorkomen dat ik grote fouten zou maken, en ik kon geen specialist worden in slechts een paar maanden. Dus moest ik oplossingen vinden ...

Jean-Yves Delitte, volwaardig lid van de Académie des Arts et Sciences de la Mer, zeevaartschilder en stripauteur van prachtige zeeverhalen, was zo vriendelijk om mijn scenario en decoupages te lezen. Hij gaf me advies van onschatbare waarde. Ik heb al zijn aanbevelingen tot op de letter opgevolgd.

Puerta: Als je het project ernstig wil nemen, zoals ik deed, was de opdracht zelf het moeilijkste. Het tekenen van historische series vereist veel onderzoek, raadplegen van documentatie en voorbeelden. Dat had ik al ondervonden bij de serie De Rode Baron, waar ik bijna zelf moest leren vliegen. Vliegtuigen bewegen zich in de lucht volgens een eigen logica en elk model gedraagt zich anders. Hetzelfde geldt voor boten. Ik moest bijvoorbeeld leren begrijpen hoe de zeilen bewegen bij een bepaald manoeuvre van een fregat op zee, of tijdens het werk van de matrozen aan dek.

Madeleine-koekje

Wat verschafte jullie het meeste vreugde bij het maken van de strip?

Bec: Terugduiken in de oude albums, en het personage dat me als kind zo gefascineerd had, weer tot leven brengen. Het is een buitengewoon geschenk voor mij, een echt Madeleine-koekje van Proust. Zoals ik altijd heb gedaan met mijn versies van klassieke reeksen – Bob Morane, Conan, Tarzan of The Lost World – wilde ik zowel respectvol zijn voor de originele serie als mijn eigen touch toevoegen. Voor Hawker ging ik al snel in de richting van een groot avontuur, niet alleen gericht op zeeslagen, met een grote schattenjacht, maar iets anders dan de piratengevechten die we al duizend keer eerder hebben gezien. Het was telkens een groot plezier om Carlos Puerta's prachtige platen te ontvangen. Ze doen me soms denken aan de grote zeevaartschilders van de voorbije eeuwen en ze hebben een soort vanzelfsprekendheid. Carlos is ver verwijderd van de stijl van William Vance, maar bijvoorbeeld in de grote gevechtsscène vinden we alle vurigheid van Vance terug, we ruiken buskruit, we horen de geluiden van kanonnen, explosies ...

Puerta: Alles eigenlijk. Elk album is een leerervaring voor mij. De structuur van het Hawker-scenario, gedirigeerd door het verhaal, was een nieuwe uitdaging en zorgde ervoor dat ik elke pagina op een andere manier moest bekijken en aanpassen aan de behoeften van het album. Ik heb veel geleerd over schepen ;).

Bijtende humor

Waarin verschilt jullie Bruce J. Hawker van die van Vance?

Bec: Ik heb geprobeerd om het karakter en de morele waarden van Vance te behouden, maar ik denk dat ik Hawker wat meer humor heb gegeven, een soms bijtende humor, bijvoorbeeld in de woordenwisseling met admiraal Nelson. Ik heb veel plezier beleefd tijdens het schrijven van die scène, met alle nodige onuitgesproken woorden. Ongetwijfeld heb ik Hawkers gebreken ook wat meer benadrukt, de geesten uit het verleden die hem achtervolgen. Ik behield zijn nederige kant en het feit dat hij dicht bij zijn bemanning staat. In mijn verhaal neemt hij een jonge knaap onder zijn hoede en geeft hij zijn eigen ervaring aan hem door, een beetje als een surrogaatvader. Ongetwijfeld ziet Hawker in deze jonge adelborst de zoon die hij nog niet heeft gehad. Wat misschien zou kunnen volgen in volgende avonturen ...

Puerta: Een van de dingen die ik leuk vond aan dit project is dat ik mijn stijl niet hoefde aan te passen, dat ik grafisch mijn eigen stijl kon hanteren terwijl ik toch de visie van Vance respecteer. Mijn concept van Hawker is realistischer, maar ik denk dat het nog steeds perfect herkenbaar is. Ik heb geprobeerd het album te maken met in gedachten de manier waarop Vance verhalen vertelde, maar het toch een eigentijdser toets te geven.

Tempeliers

Christophe, hoe ben je eigenlijk op het idee gekomen om de legendarische Tempeliersschat te verwerken in een verhaal voor Bruce J. Hawker?

Bec: Ik keek naar een programma over Oak Island, een eiland waar een oude schat zou liggen. In de vele legendes over dit eiland en de schat, deels gerelateerd aan het verhaal van de Tempeliers, vond ik mijn inspiratie. Mijn verhaal neemt de personages echter mee op een lange reis, dus blijven we niet alleen op Oak Island. Tijdens het onderzoek naar het verhaal kwam ik erachter dat dit eiland Engels gebied was. Dus staat Hawker negatief tegenover het feit dat de Fransen daar schatten opgraven die, als ze ontdekt worden, aan de Engelsen zouden toebehoren. Maar een charmante gravin staat op het punt de kaarten te herschikken. ■

© VANCE / PUERTA / BEC / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

28 AUGUSTUS 1803, DE BAAI VAN GIBRALTAR, IBERISCH SCHIEREILAND.

MELQART IS VOOR DE FENICIËRS WAT HERAKLES WAS VOOR DE GRIEKEN.

HIJ ZOU VOLGENS DE LEGENDE DE KETTING VAN DE LANDENGTE GEBROKEN HEBBEN. DAARNA SLOEG HIJ EEN BRES IN HET GEBERGTE WAARDOOR HIJ DE OCEAAN EN DE MIDDELLANDSE ZEE MET ELKAAR HEEFT VERBONDEN.

IK VOEL ME VEREERD MET EEN WIJS MAN ALS U AAN BOORD ALS SECONDANT, MR DUNN.

DAT KAN IK NIET ZEGGEN VAN DIE JONGE HOND VAN DE ROYAL MARINES.

LUITENANT LOWE?

INDERDAAD. IK HEB WEINIG MET INFANTERISTEN DIE ZICH MET KLEI WAT LICHTER HEBBEN GEMAAKT. ZE KIJKEN VAAK NIET VERDER DAN HUN BAJONET LANG IS.

ZE ZIJN WEL HANDIG AAN DE KAAPSTANDER. DAT KUNT U TOCH NIET ONTKENNEN, LUITENANT?

DOOR TE LUID TE ROEPEN VERDIEN JE HET RESPECT VAN DE BEMANNING NIET. EN ALS U ME ZEGT DAT DE JONGENS GESPIERD MOETEN ZIJN, EN DAT DE REST ONBELANGRIJK IS, DAN KAN ELKE STRUIK-ROVER IN AANMERKING KOMEN.

DAARIN HEBT U GELIJK, LUITENANT. EN U WEET OOK WAAROM WE MARINIERS AAN BOORD HEBBEN. SCHAPEN VERDWALEN TE SNEL.

HAHA!

HA, DE SLOEP DIE ME NAAR DE VICTORY BRENGT.

DIE U SINDS ABOUKIR NIET MEER ZAG.

DAT KLOPT, DUNN.

KIJKT U TEGEN HET WEERZIEN OP?

MOET DAT DAN?

IK HOOR DAT HET SCHIP NOOIT OMWEGEN MAAKT EN ALTIJD RECHT OP DOEL AFGAAT. BIJ MENSEN, MAAR OOK IN DE OORLOG.

© VANCE / PUERTA / BEC / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRUCE J. HAWKER**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

WEL, BINNENKORT WEET IK HOE IK WORD GESERVEERD, DUNN.

LUITENANT HAWKER, KOMT U?

HET SPIJT ME. EEN PROBLEEM MET DE BEVOORRADING. IK WERD OPGEHOUDEN.

DE ADMIRAAL WACHT NIET.

ZEKER, WARRANT OFFICER, MAAR JE EIGEN SCHIP EN BEMANNING GAAN ALTIJD VOOR. DAT WEET U OOK.

ADMIRAAL NELSON.

LUITENANT BRUCE J. HAWKER, IK DACHT HEEL EVEN DAT U NIET ZOU KOMEN OPDAGEN. DAT ZOU BELEDIGEND ZIJN.

IETS ONVOORZIENS.

JUIST. DE CONSTITUTION... EEN VLOOT MET ZESTIG KANONNEN.

DAT AMERIKAANSE FREGAT IS INDRUKWEKKEND NIETWAAR, ADMIRAAL.

ONDER BEVEL VAN COMMODORE PREBLE.

MAAR HET ZIJN VOORAL DE MOGELIJKHEDEN DIE DE OORLOGSSCHEPEN VAN DE NIEUWE NATIE BIEDEN DIE OOIT EEN BEDREIGING ZULLEN ZIJN VOOR HARE MAJESTEIT.

EEN BEDREIGING VOOR U EN VOOR MIJ.

U HEBT FLINK WAT VORDERINGEN GEMAAKT NA DE SLAG BIJ ABOUKIR, LUITENANT. IK HOORDE VERTELLEN DAT U ME HET LEVEN ZOU HEBBEN GERED.

HERINNERT U ZICH DAT NIET MEER?

© VANCE / PUERTA / BEC / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRUCE J. HAWKER**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

ACH, WAT KUN JE JE NA ZO'N REGEN VAN KANONSKOGELS EN DAT ROOKGORDIJN VAN DE VANGUARD NOG HERINNEREN? MAAR HET STOORT ME NIET DAT U ER PRAT OP GAAT.

ZO ZIT IK ECHT NIET IN ELKAAR, ADMIRAAL.

OOK GOED. IK HOORDE OVER UW CARRIÈRE. INTUSSEN ZIJN WE VIJF JAAR VERDER. U WAS COMMANDANT OP VERSCHEIDENE OORLOGSSCHEPEN... DE LARK EN DE SARAH. IK HOORDE OOK WAT U OP DE THUNDER* PRESTEERDE. DE COMMANDANT GING OVERBOORD... DE MAN DRONK BLIJKBAAR GRAAG.

JUIST. EEN NOOD-LOTTIG ONGEVAL.

ARME KEREL. IK HOORDE EVENEENS DAT U EEN TIJD VOORDIEN VOOR DE LORDS VAN DE ADMIRALITEIT BENT VERSCHENEN EN DAT UW VERLOVING WERD VERBROKEN.

INDERDAAD. HET LIJKT ZO LANG GELEDEN.

ONS LEVEN IS VAAK HEFTIG EN TOCH OPWINDEND. U EN IK WERDEN GEZAGVOERDERS OP JONGE LEEFTIJD. EN NU GAAT U DUS WEER AAN BOORD VAN HET SCHIP.

JUIST. GELUKKIG IS HET WEER OP DE SPANJAARDEN BUITGEMAAKT.

* ZIE DEEL 3.

ENGELAND HEEFT MENSEN ALS U IN DEZE MOEILIJKE TIJDEN HARD NODIG, HAWKER.

IK BEN ONT-ZETTEND DANKBAAR VOOR DEZE UITNODI-GING AAN BOORD VAN DE VICTORY, ADMIRAAL.

EEN BERG SCHROOT. HET WAS WELEENS ANDERS.

BRENG IK U TERUG NAAR DE HAVEN, LUITENANT?

DEZE KEER HEB IK UW HULP NIET MEER NODIG.

JA, WARRANT OFFICER. MIJN OFFICIEREN EN BEMANNING WACHTEN...

...OP DE LARK*.

STEL U VOOR, LUITENANT, EEN GARNIZOEN VAN 10.000 MAN.

* ZIE DEEL 1.

© VANCE / PUERTA / BEC / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRUCE J. HAWKER**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

STEVE VAN BAEL

In het kielzog van populaire telenovelles als Sara en Lisa zendt televisiezender VTM sinds begin dit jaar het succesrijke Milo uit, 'een betoverend, muzikaal verhaal over een meisje met een gouden stem dat verplicht wordt om haar talent voor de buitenwereld te verbergen'. Een van de grote troeven van de serie is ongetwijfeld de hoofdrolspeelster Camille Dhont, de zeer populaire zangeres en actrice die bekend werd dankzij haar rol in de jeugdserie *#LikeMe*.

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Steve Van Bael over de nieuwe stripserie Milo en zijn influencers

'Mijn eigen dochter houdt me jong en scherp in het tekenen'

Fans van Camille kunnen extra juichen, want naast de telenovelle is er nu ook de stripserie en niemand minder dan Steve Van Bael – Figaro, Nachtwacht, De Kiekeboes – brengt de wondere wereld van Milo tot leven.

Telenovelle Milo

Steve, jij en scenarist Nico De Braeckeleer mogen voor de stripserie nieuwe Milo-verhalen bedenken, maar kregen jullie dan ook van de televisiemaatschappij een soort format mee waarbinnen die eigen avonturen zich moesten afspelen?

Steve Van Bael: We moesten ons inderdaad strikt aan het televisieformat houden. In het begin was dat niet zo evident omdat we ons toen enkel konden baseren op foto's en een inhoudelijk draaiboek. Nadien bleken die foto's dan ook nog niet bewerkt te zijn, in die zin, het waren foto's van de acteurs zoals ze er in het dagelijks leven uitzien, dus nog niet getransformeerd naar hun 'characters' voor de serie ... Zeker op grafisch vlak moest ik regelmatig aanpassingen doen. Voor de decors, die enorm groot zijn, ben ik twee keer op de set geweest en ik heb er honderden foto's gemaakt. Want als ik een stripreeks maak die op een televisieserie gebaseerd is, heb ik graag dat alles zoveel mogelijk klopt ... In elk geval, bij het tweede album verliep alles veel vlotter.

Bepaal je mee de inhoud van de verhalen?

Nee, dat laat ik aan Nico over, die daar heel goed in is, en met wie ik heel graag samenwerk. In het begin had ik wel een klein beetje twijfel omdat de invalshoeken voor een telenovelle en een strip toch anders zijn. Bij een telenovelle worden de verhaallijnen breed uitgesmeerd, bij een stripserie speelt het verhaal korter op de bal en is er meer actie nodig. Maar die adaptatie is goed verlopen. Het eerste verhaal, waarin we kennismaken met de personages, is grappig en avontuurlijk. Het tweede verhaal is spannend. Wat ik wel meebepaal zijn de storyboards. Zo kan ik soms scènes uit het scenario verplaatsen omdat ze beter in de bladspiegel passen of de spanning verhogen. Een beetje het principe van de krantenstrips van vroeger, waar je na twee stroken telkens een cliffhanger had. Dat probeer ik ook te doen op het einde van elke pagina.

Heb je een favoriet personage?

Robyn. Die brengt wat leven in de brouwerij. Ze trekt altijd wel de nodige aandacht en ze zorgt ervoor dat de verhalen geestig blijven. En ze is ook leuk om te tekenen ...

Influencers

Heb je met je eigen tienjarige dochter Jana niet de ideale doelgroep voor deze strip dicht bij je :-)?

Jazeker, Jana is heel vaak mijn klankbord. Als ik twijfel, toon en vraag ik haar soms dingen. Meestal heeft ze het bij het rechte eind als er iets niet goed is. Zij is namelijk ook creatief aangelegd en ze kan voor haar leeftijd al enorm goed tekenen. Ze wil trouwens in die richting in het middelbaar verdergaan. Ze zit ook meestal samen met mij te tekenen in mijn tekenstudio, wat altijd leuk is.

Kan je een aantal mensen opnoemen die jou beïnvloed hebben?

Sowieso **Gazzotti** en **Hergé**! Bij Gazzotti ben ik al een aantal keren langs geweest en dan kreeg ik veel tips die ik nog steeds toepas. En Hergé, tja, die man staat op stripgebied voor mij toch op nummer 1. Oké, hij kreeg hulp, maar hij was wel de leider en hij wist als geen ander hoe iets in beeld moest gebracht worden.

Verder zijn **mijn ouders** ook heel belangrijk voor mij. Zij hebben mij altijd vrijgelaten in mijn keuze en gestimuleerd in mijn tekenen. Ik kon/kan ook altijd bij hen terecht als het eens moeilijker gaat of als ik beslissingen moet nemen.

Van **Merho** heb ik ook heel veel metier geleerd waar ik enorm dankbaar voor ben. Want in Vlaanderen is hij wel numero uno.

And last but not least ... mijn eigen **dochter** natuurlijk. Die houdt me jong en scherp in het tekenen. Zij volgt de moderne tekentechnieken en is enorm veeleisend voor zichzelf, en dat straalt op mij af. Ik wil me steeds blijven bewijzen voor haar en dat is goed. Zo heb ik het gevoel dat ik nog veel te leren heb, wat ook zo is ... Heel veel! ;-) ■

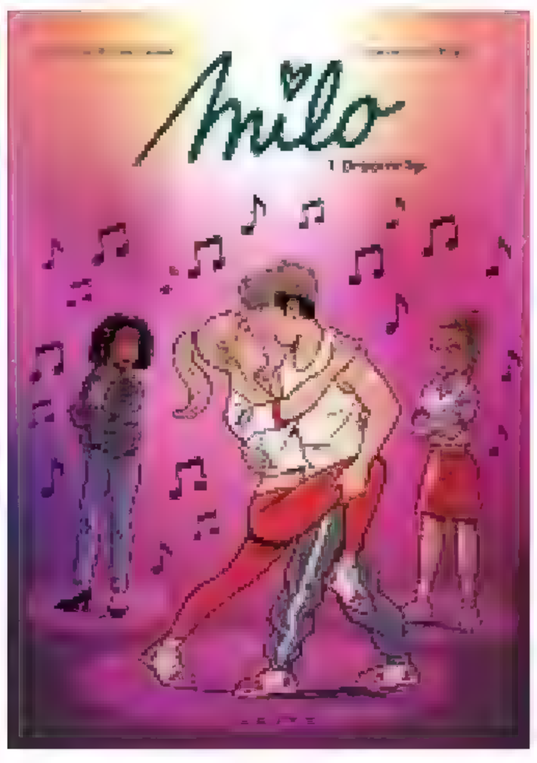

MILO 1 | De droomclip
DE BRAECKELEER, VAN BAEL
SC | 32 pag. | € 7,99 | 17 apr

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Voeg de passie voor die wat losgeslagen impressionistische schilders van de ene stripauteur samen met de waanzinnig vlotte pen van de andere stripauteur en je hebt veel kans dat er een wervelend stripverhaal uit voortkomt. Luc Cromheecke en Charel Cambré bundelden hun krachten en het resultaat is: *Vincent Van Grroaâargh!*, een knotsgek Suske en Wiske-hommagealbum.

LUC CROMHEECKE

‘Suske en Wiske-verhalen zijn grappig, spannend en een beetje creepy’

Een gesprek met Luc Cromheecke

Op een verrassingsreisje georganiseerd door Lambik komen onze helden in Auberge Ravoux terecht, de herberg in het kunstenaarsdorpje Auvers-sur-Oise waar Vincent Van Gogh ooit logeerde, maar ook overleed. En ziet Wiske dan ’s nachts niet een duistere figuur in de plenzende regen rondlopen? Spanning en plezier verzekerd, dus!

SUSKE EN WISKE - HOMMAGE
Vincent Van Grroaâargh!
CROMHEECKE, CAMBRÉ, VANDERSTEEN
SC | 48 pag. | € 9,99 | 19 jun

Griezelig en crazy

Luc, een hommagealbum maken is toch altijd iets speciaals. Wat trok je aan in de opdracht?

Luc Cromheecke: Charel vroeg me of ik een goed idee had voor een Suske en Wiske. Als striptekenaar heb je altijd wel een hoop ideeën of stukken verhaal die je ooit wel wil gebruiken. Het idee voor dit verhaal stak er altijd al bovenuit maar nu klikte het perfect in elkaar. Wat leuk is aan Suske en Wiske is dat je de personages niet moet voorstellen. En het zijn bovendien allemaal geweldige ‘characters’. Je kan ook gebruik maken van wat ik het ‘soap systeem’ noem, je springt gewoon over naar een andere situatie, naar een ander character, zodat het verhaal nooit vervelend wordt.

Je verwijst naar een paar Suske en Wiske-albums in je scenario – *De dolle musketiers* en *De Knokkersburcht*. Zijn dat jouw favoriete albums?

De eerste verhalen waarin Jerom opduikt vond ik extra griezelig en crazy. Verder heb ik natuurlijk stapels Suske en Wiskes gelezen, zoals elk kind dat opgroeide in de jaren ’60 en ’70. Albums die me bijbleven zijn onder andere *De Bokkenrijders*, *De Tuf Tuf club*, *De Sprietatoom* (alleen al de naam!). Suske en Wiske-verhalen hebben soms wat unheimlichs, wat me enorm aansprak. Grappig, maar ook spannend en een beetje creepy.

Heilig huisje

Wat wou je zeker meegeven in jullie hommagealbum?

In de eerste plaats wilde ik ook zo’n ▸

grappig en spannend verhaal brengen in de stijl van de Suske en Wiske-albums waarmee ik ben opgegroeid.

Daarnaast wilde ik een beetje tegen het 'heilig huisje Van Gogh' stampen. Van Gogh heeft natuurlijk een erg tragisch leven geleid, oké. Hij was nu eenmaal geen vrolijke kerel, denk ik. Ik zou veel liever met Monet op café gezeten hebben. Van Gogh is door de dramatiek van zijn leven een echte mythe geworden, bijna een religie, waar je blijkbaar niet mag aankomen. Ik geef toe, ik ben ook een grote fan van zijn werk. Ik spring ook op elk nieuw Van Gogh-weetje, het is nu eenmaal een fascinerende figuur. Naast de soms wat misplaatste 'serieux' heb je die dolgedraaide commercie rond Van Gogh. Overal worden reproducties van zijn schilderijen afgebeeld, van paraplu's tot onderbroeken. Echte waanzin.

Met jouw eigen prachtige stripodes aan Daubigny en Monet en nu een Sus en Wis-verhaal rond Vincent Van Gogh valt het niet te ontkennen dat je iets hebt met (impressionistische) schilders uit de tweede helft van de 19de eeuw. Vanwaar je fascinatie?

Toen ik zelf in openlucht begon te schilderen heb ik de oorsprong van het buiten schilderen bestudeerd. Voor de uitvinding van de verftube, ergens begin 19de eeuw, werd er buiten hoofdzakelijk met waterverf geschilderd (ook fantastisch hoor, Turner en Isabey bijvoorbeeld). Maar toen het dankzij de verftubes gemakkelijker werd om met olieverf te schilderen, had dat een enorme invloed op de schilderkunst. De schilderijen werden groter en dynamischer en ze werden niet meer als schetsen of voorstudies gezien. Deze evolutie kan je tot op de dag van vandaag merken. Zonder die eerste Barbizon-schilders geen Van Gogh, geen Lucian Freud enzovoort, geen moderne schilderkunst.

Auvers-sur-Oise

Beschrijf de magie eens van het plaatsje Auvers-sur-Oise?

Na het bekende incident met het oor in Arles werd Van Gogh in een instelling in Saint-Remy opgenomen. Maar omdat de afstand te groot was, bracht zijn broer Theo hem over naar Auvers-sur-Oise, vlak bij Parijs, waar de bevriende dokter Gachet Vincent opvolgde. In Auvers-sur-Oise liggen alle locaties die belangrijk waren voor die drie laatste maanden van Van Goghs leven op wandelafstand van elkaar en dat maakt het boeiend. En bijna alles is er nog. Het is alsof het decors van een toneelstuk zijn. De herberg Ravoux, de beroemde kerk van Auvers, het huis van dokter Gachet, de graanvelden en zijn grafsteen.

Het is helemaal niet zo toeristisch uitgebouwd zoals wij het in de strip voorstellen. Een drukke baan snijdt het dorp in twee. Als je op een terrasje zit moet je de diesellucht van de vrachtwagens er bijnemen. Op andere plekken in het dorp lijkt de tijd meer dan honderd jaar te hebben stilgestaan. Enfin, toch zeker een omweg waard. Je kan er ook nog het intacte atelier van Daubigny bezoeken, met, tot voor kort, een verre achternicht van Daubigny die aan de kassa ticketjes verkoopt …

Impressionisten

Naast stripauteur ben je ook schilder. Hebben de impressionisten je eigen werk beïnvloed?

Momenteel werk ik aan het album *De Magnifieke Monet* deel 2, waarin landschappen uiteraard zeer belangrijk zijn. Zelfs de kadertjes van de strip zijn een verwijzing naar de impressionisten. Die strip heeft drie stroken waardoor elke strook bijna een dubbel vierkant is. Dat was een favoriet formaat van Daubigny en later ook van Van Gogh.

Een heleboel belangrijke werken die in Auvers zijn gemaakt, zijn een dubbel vierkant.

Hoe verliep de samenwerking met Charel?

Keileuk! Het is de eerste keer dat ik een scenario en storyboard maak voor iemand anders. Voor mij was dit dus helemaal nieuw. Charel is natuurlijk een geweldige tekenaar en een goeie verteller. Hij is een pro tot en met, hij begrijpt onmiddellijk alles. Door zijn semi-realistische stijl wordt mijn redelijk over-the-top-verhaal ook veel geloofwaardiger. We zijn samen naar Auvers-sur-Oise geweest om foto's te maken en alles grondig te bestuderen. Het absintmuseum was helaas gesloten. Dat zullen we dus nog eens moeten overdoen. Misschien voor deel 2, *Vincent van Groaâargh! the return?* ■

ONTWAPENENDE EN GRAPPIGE AVONTUREN

Wat als Wiske eens lekker lui wil zonnen en een wesp daar anders over denkt? Wat als Suske met zijn spieren indruk wil maken op Sofieke maar het wondermiddeltje van Tineke iets te krachtig werkt? Wat als Suske en Wiske iets leuks en spannends willen beleven, maar tante Sidonia andere plannen voor hen heeft?

Dan zit je goed voor een aantal ontwapenende en grappige avonturen van Suske, Wiske en hun vriendjes. Voor de jonge fans van het tweetal, maar ouderen mogen stiekem meegenieten ;-).

SUSKE EN WISKE JUNIOR 14 | Vol gas!
DUCHATEAU, CAMBRÉ, VANDERSTEEN
SC | 32 pag. | € 7,99 | 15 mei

© 2024 – Standaard Uitgeverij

SLAPELOZE ZOMBIES

Een nieuwe superheld is opgestaan: Zandman! Want zorgt zijn alter ego Klaas Vaak er immers niet voor dat alle mensen hun verdiende nachtrust krijgen? Dat is niet naar de zin van Klaartje Wakker. Ze beraamt een groots plan om mensen juist niet te laten slapen en de energie van het blauwe licht van de smartphones zal haar daarbij helpen. In no time is bijna iedereen een slapeloze zombie geworden, ook Wiske en tante Sidonia. Het is aan Suske om het tij te keren, maar die is dan weer verslaafd aan zijn blokfluit. Gelukkig zijn Jerom en Lambik in de buurt. Ze dragen een speciale bril, maar hoelang kan die aan het blauwe licht weerstaan? En wat als de nachtmerrie plots opduikt?

Scenarist Peter Van Gucht is een rasverteller en op de stripplaten van Wout Schoonis spat het tekenplezier van het papier.

SUSKE EN WISKE 373
Klaartje Wakker
VANDERSTEEN, VAN GUCHT, SCHOONIS
SC | 40 pag. | € 7,99 | 17 apr

NIEUW!

DE BUURTPOLITIE 24
€ 7,99 | 17 apr

DE BUURTPOLITIE 25
€ 7,99 | 19 jun

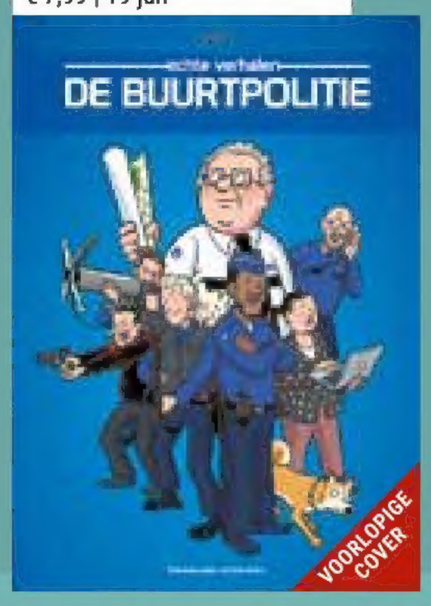

DE BUURTPOLITIE OMNIBUS 4
€ 9,99 | 15 mei

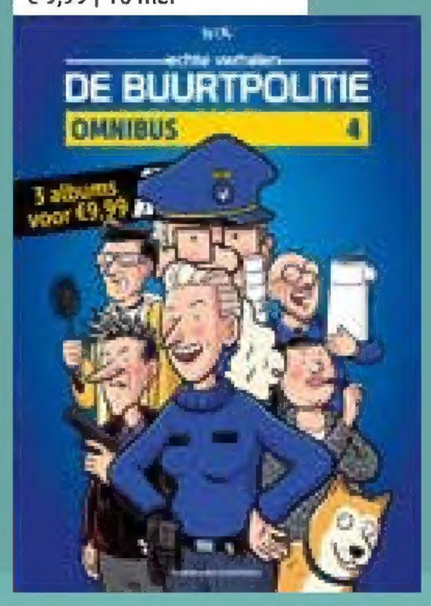

NACHTWACHT 16
€ 7,99 | 17 apr

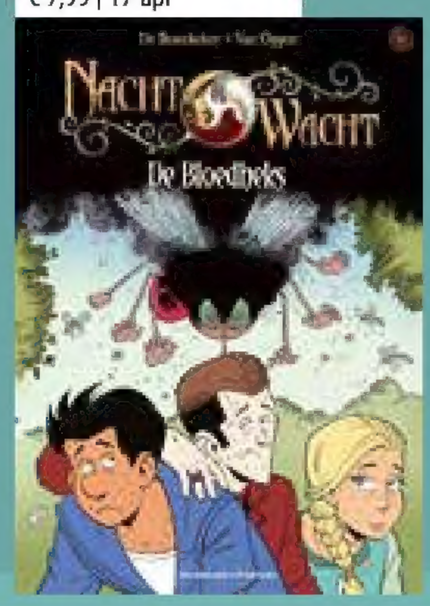

NACHTWACHT OMNIBUS 4
€ 9,99 | 15 mei

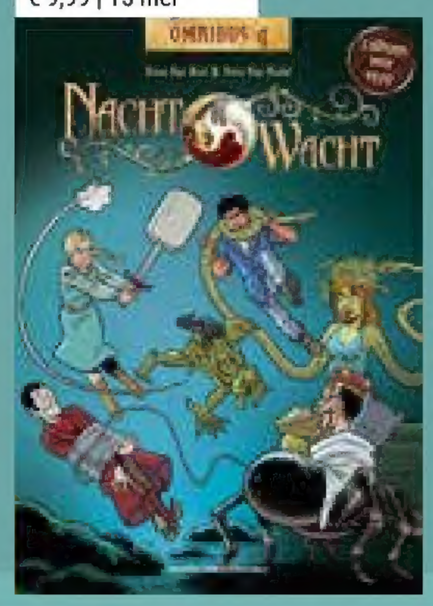

F.C. DE KAMPIOENEN 130
€ 7,99 | 17 apr

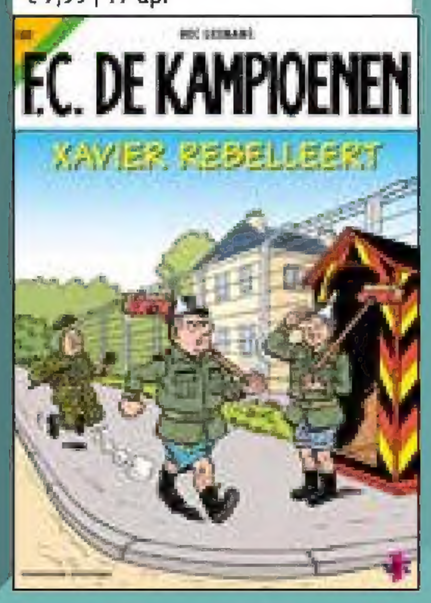

F.C. DE KAMPIOENEN 131
€ 7,99 | 19 jun

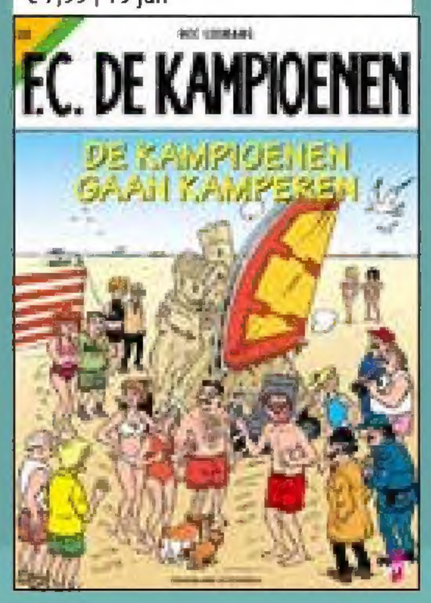

F.C. DE KAMPIOENEN De jungle-special
€ 12,99 | 15 mei

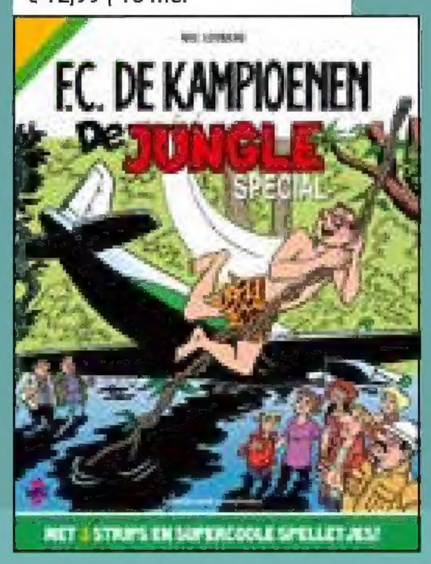

JOMMEKE 320
€ 7,99 | 17 apr

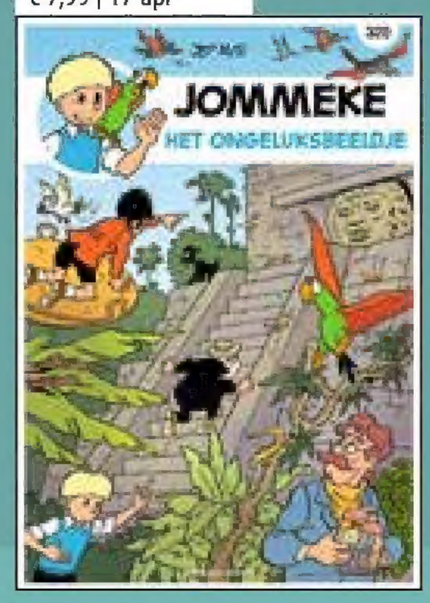

JOMMEKE 321
€ 7,99 | 19 jun

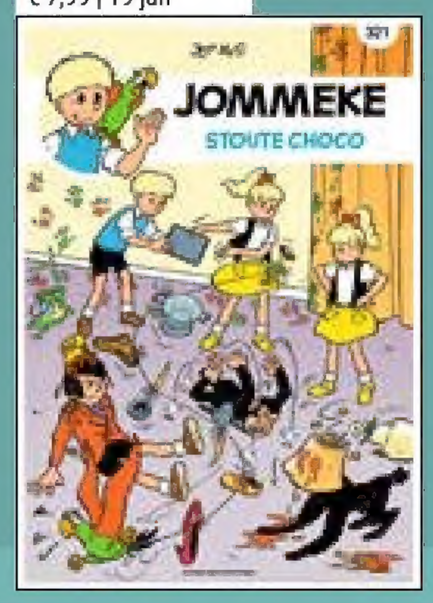

FAMILIESTRIPS

STRAFFE STRIPS 3
€ 14,99 | 15 mei

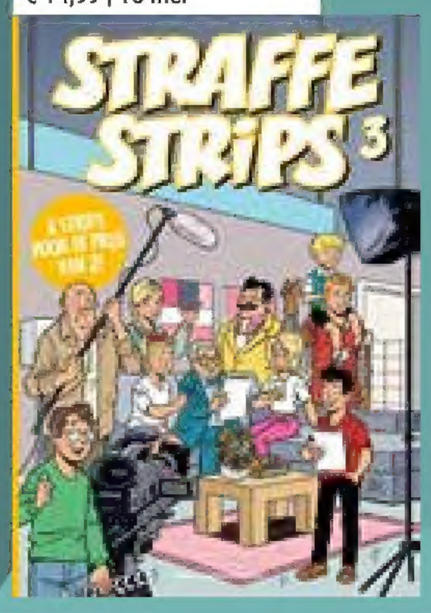

DE SMURFEN EN HET VERLOREN DORP 6
€ 8,50 | 15 mei

DOKUS DE LEERLING 28
€ 8,50 | 15 mei

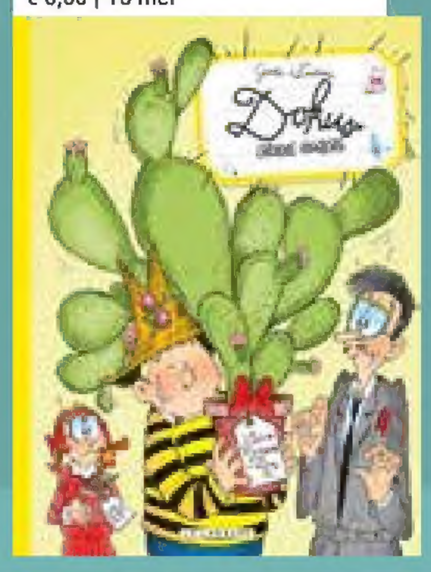

CÉDRIC 36
€ 8,50 | 15 mei

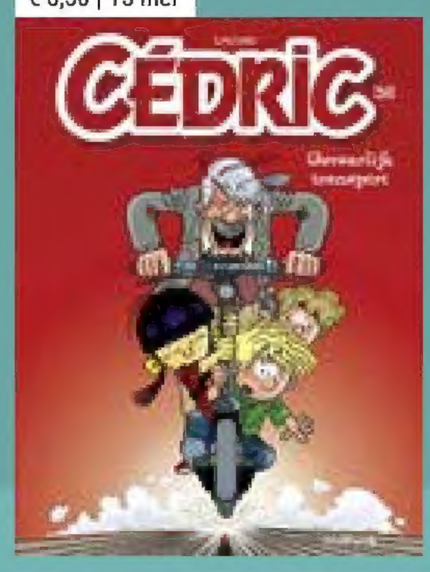

VOETBALGEK 20
€ 8,99 | 19 jun

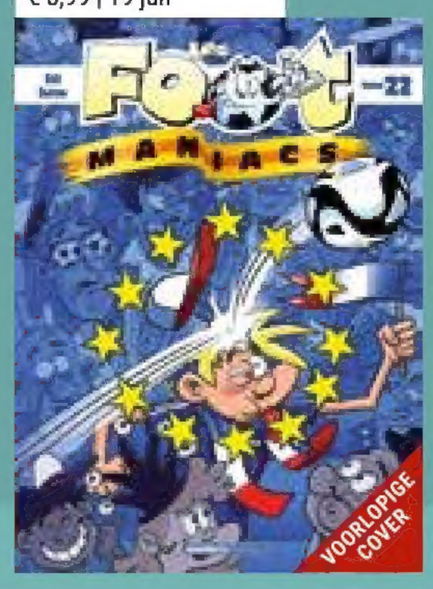

AVONTURENSTRIPS

GROTE ZEESLAGEN 20
€ 19,99 | 19 jun

HET MYSTERIE VAN DE DJATLOVPAS
€ 24,99 | 15 mei

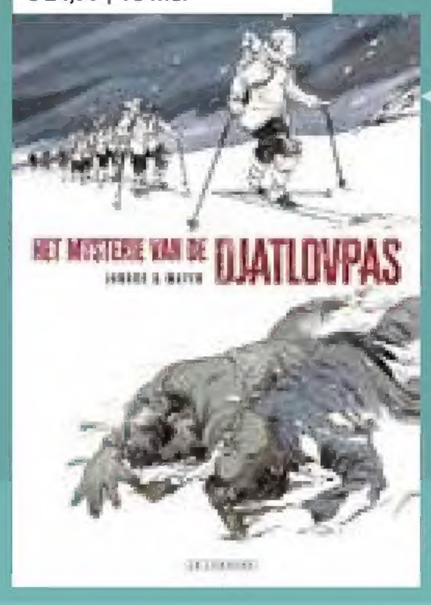

Eind januari 1959 wil een groep van negen studenten en alumni van het polytechnisch instituut van de Oeral de berg Otorten in het Oeralgebergte bereiken. Het zijn geoefende bergbeklimmers en ervaren skiërs.

Maar in de nacht van 1 op 2 februari sterven ze allemaal een vreselijke dood. Een onderzoek wordt ingesteld, maar een sluitende doodsoorzaak wordt nooit gevonden. Hoe konden deze zeven jonge mannen en twee vrouwen, getraind en voorbereid, het slachtoffer worden van een 'spontane en onweerstaanbare kracht', zoals aanklager Lev Ivanov zou concluderen?

Wat deed hen midden in de nacht bij –40°C hun tenten ontvluchten, terwijl ze jassen, schoenen en overlevingsuitrusting achterlieten? Waarom splitsten ze zich op in drie groepen? Wat veroorzaakte de breuken, vergelijkbaar met die bij een auto-ongeluk, bij drie van hen? Waarom waren sommigen zwaar radioactief besmet en anderen niet? En waarom wekt het onderzoek de indruk dat de ware feiten verdoezeld worden? Een fascinerend verhaal, magistraal getekend.

FAMILIESTRIPS

NIEUW!

© 2024 – Standaard Uitgeverij

JEROM INTEGRAAL 1
€ 37,50 | 17 apr

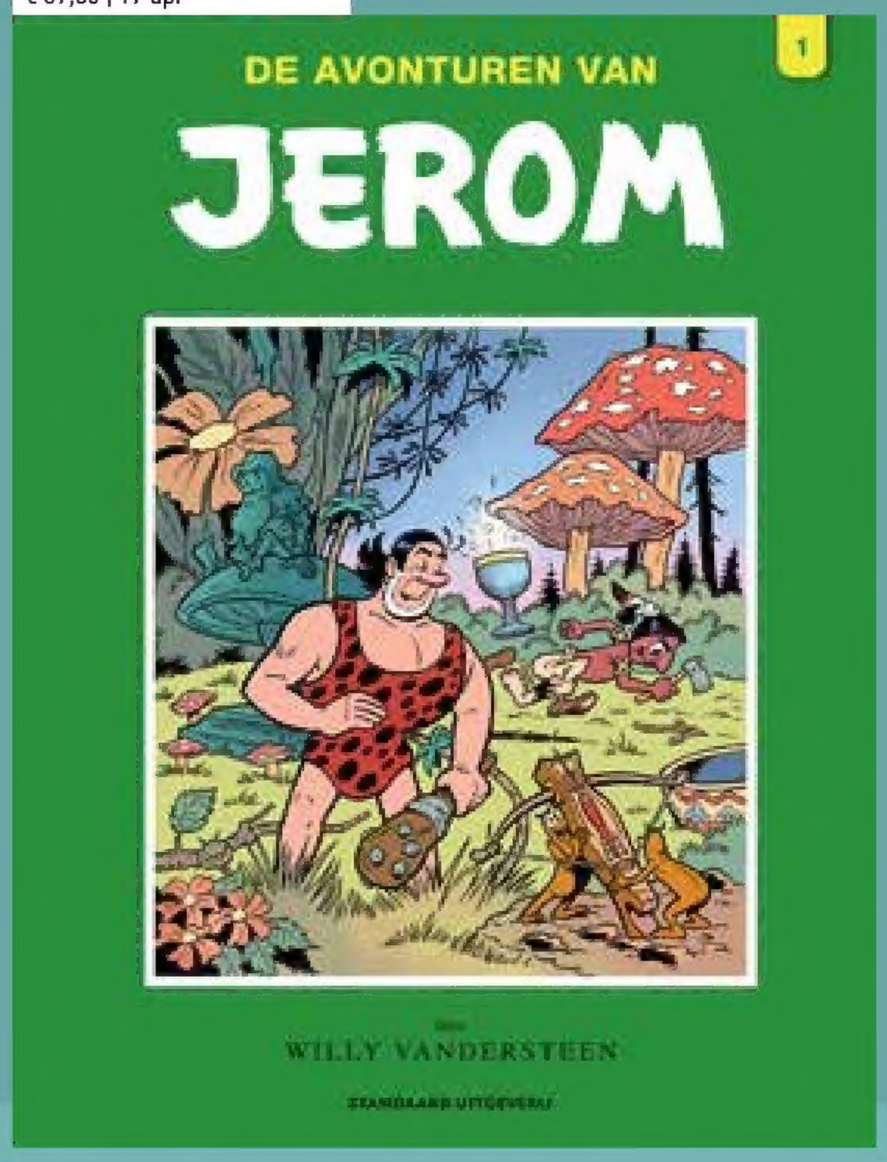

DE VIERKANTE JEROMMEKES

Na een inspiratievolle reis van drie maanden naar het oosten, samen met journaliste Marie Rosseels, hakte Willy Vandersteen in 1959 knopen door.

Ondanks zijn latente hoop om via publicatie in *Kuifje/Tintin* de Franse markt veroveren, stopte hij met het aanleveren van Suske en Wiske-verhalen voor het weekblad en lanceerde hij nieuwe series als De Rode Ridder en Karl May in de *Standaard*krant.

Hij had ondertussen nog een kleine rekening te vereffenen met Hergé. Vond Hergé jaren geleden tante Sidonia niet 'une caricature' en 'trop vulgaire' voor 'zijn' prestigieuze blad *Kuifje*? En had hij bij het zien van Jerom niet uitgeroepen: 'Ca! Dans *Tintin*? Jamais! C'est un petit monstre!'

Wat als Vandersteen nu eens een serie rond Jerom met tante Sidonia bedacht? En als hij die serie niet voorpubliceerde in het burgerlijke weekblad *Kuifje*, maar gewoon in wat het 'werkmanskuifje' genoemd werd, het jeugdmagazine *Ons Volkske*.

Daarin verschenen legendarische Jerom-verhalen als *Het geheim van Brokkelsteen*, *De verborgen kroon* en *Het groene eiland*. Die twaalf 'vierkante Jerommekes', zoals ze bekend werden, worden nu in hun oorspronkelijke uitgave gebundeld in twee integrales vol boeiend en uniek beeldmateriaal. Heerlijk nostalgisch!

INTEGRALES

© 2024 – Standaard Uitgeverij

BIGGLES INTEGRAAL 4
€ 34,99 | 17 apr

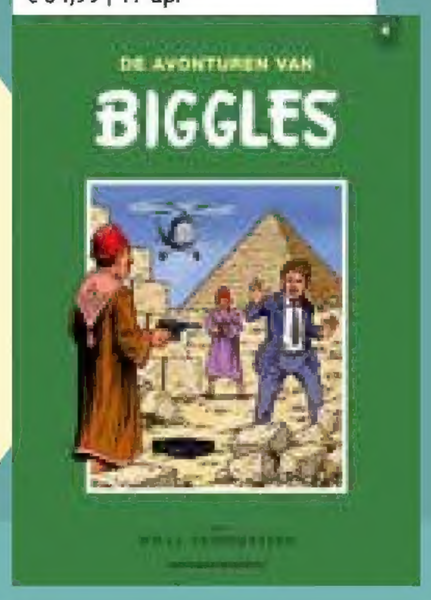

ROBERT EN BERTRAND INTEGRAAL 13
€ 37,50 | 15 mei

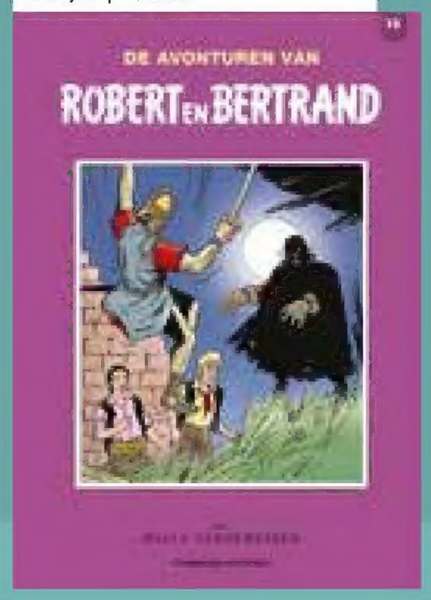

DE FAMILIE SNOEK INTEGRAAL 3
€ 37,50 | 19 jun

DE RODE RIDDER - DE BIDDELOO-JAREN 17
€ 37,50 | 19 jun

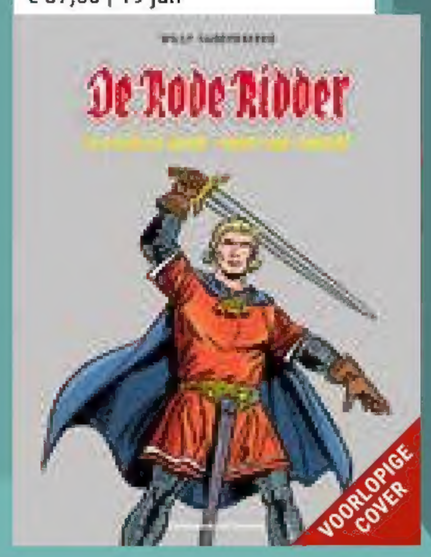

INTEGRALES

© DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv)

RIK RINGERS INTEGRAAL 10
€ 36,5 | 15 mei

AIRBORNE 44 INTEGRAAL 5
€ 32,5 | 15 mei

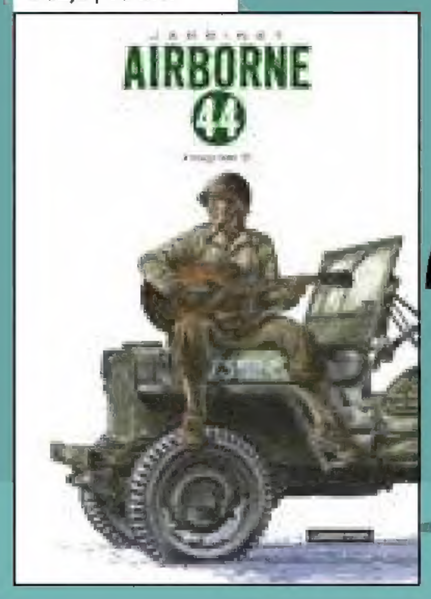

1 GRATIS SLEUTELHANGER BIJ AANKOOP VAN 2 STRIPS!*

ALTIJD EEN HELD BIJ DE HAND

LAAT JE VERRASSEN AAN DE KASSA

OP IS OP!

5 HELDEN OM TE VERZAMELEN

© Standaard Uitgeverij 2024

STANDAARD UITGEVERIJ

AMORAS · DE BUURTPOLITIE · de KIEKEBOES · De Rode Ridder · F.C. DE KAMPIOENEN · GALAXO · GAME KEEPERS · JOMMEKE · NACHTWACHT · SUSKE EN WISKE · SUSKE EN WISKE Junior · URBANUS · VERTONGEN & Co

*Tijdens de actieperiode van 13/06/2024 tot en met 31/08/2024 krijgt de klant bij aankoop van 2 deelnemende strips 1 gratis willekeurige sleutelhanger aan de kassa van de winkel. Dit zolang de voorraad van de sleutelhangers strekt. Actievoorwaarden op www.standaarduitgeverij.be/zomeractie2024.